

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Artėja Vėlinės... – 5 psl.

- Tema: Lietuva 2030 metais – 2, 9
- „Nuo medžių šakų tyliai laša...” – 3
- Prahos deklaracija, genocidas ir holokaustas – 3, 15
- St. Petersburg, FL lietuvių naujienos – 4
- Lietuvos veikėja susitiko su tautiečiais Cicero – 4
- Žinios iš Omaha LB – 5
- Dovana mažlietuviams – 6
- Šventadienis – 8
- Gyvenimo kūryje (6) – 8
- Apie kontaktinius lėšius – 8
- Kelionė po Tiškevičiams priklačiusius dvarus – 10

Valiutų santykis
1 USD — 2.46 LT
1 EUR — 3.45 LT

Lietuva balsavo prieš Palestinos narystę UNESCO

Paryžius (BNS) – Lietuva balsavo prieš Palestinos narystę UNESCO ir tapo viena iš vos 14 valstybių, pasisakusių prieš valstybingumo siekiančios Palestinos priėmimą į šią Jungtinių Tautų struktūrą. Už Palestinos priėmimą, kuriam labiausiai priešinosi JAV ir Izraelis, balsavo 107 šalys, o 52 susilaikė. Iš Europos Sąjungos šalių už Palestinos narystę Jungtinių Tautų Švietimo, mokslo ir kultūros organizacijoje pasisakė 11 šalių, tiek pat susilaikė, o penkios buvo prieš. Be Lietuvos, prieš balsavo Čekija, Švedija, Vokietija ir Nyderlandai. Iš kitų įtakingų šalių prieš taip pat pasisakė JAV, Izraelis ir Australija. Tokiu būdu UNESCO suteikė per balsavimą palestiniečiams visateisę narystę šioje 193 nares turinčioje agentūroje.

Narystė UNESCO yra dalis palestiniečių kampanijos siekiant valstybingumo. Amerikiečiai teigia, kad tai netinkamas būdas, kliudantis siekti valstybingumo taikos derybose su Izraeliu. JAV ir Izraelis dabar ketina nutraukti UNESCO finansavimą, o kitos JT agentūros gali pradėti de-

Nepaisant Izraelio, JAV ir kitų šalių prieštaraavimo, Palestina tapo visateise UNESCO nare. **Delfi.lt** nuotr.

batus dėl šio opaus klausimo.

Jungtinės Valstijos, kurios yra ištikimos Izraelio sąjungininkės, 1990 m. nutarė nefinansuoti jokių JT organizacijų, kurios priimtų Palestiną savo visateise nare. Tikėtina, jog dėl šio žingsnio UNESCO netektų 70 mln. JAV dol. – 22 proc. savo metinio biudžeto. UNESCO generalinė direktorė Irina Bokova sakė esanti labai

susirūpinusi dėl tikėtino JAV finansavimo sustabdymo. Palestiniečiai anksčiau turėjo UNESCO stebėtojų statusą.

Nepaisant 20 metų trukusio JAV boikoto, prezidentas B. Obama dabar laiko UNESCO misiją strateginiu interesu, o Washington šią organizaciją laiko naudinga įvairiapuse priemone Vakarų šalių vertybėms skleisti.

Netekome profesoriaus Jono Kubiliaus

Vilnius (ELTA) – Spalio 30 d. netikėtai užgeso buvusio Vilniaus universiteto rektoriaus, Lietuvos mokslų akademijos nario, profesoriaus Jono Kubiliaus gyvybė.

Gimęs 1921 m. Jurbarko rajone, nuo 1958 m. iki 1991 m. J. Kubilius vadovavo Vilniaus universitetui. J. Kubilius – ilgiausiai pareigas ėjęs Vilniaus universiteto rektorius. Ilgą laiką universitete dėstė Tikimybių ir skaičių teorijos katedroje. J. Kubilius – profesorius, habilituotas mokslų daktaras, Lietuvos mokslų akademijos narys, Greifsveldo, Prahos, Latvijos, Zalcburgo universitetų garbės daktaras, Santarvės fondo laureatas, Lietuvos matematikų draugijos prezidentas. 1992–1996 m. buvo išrinktas į Seimą. Yra du kartus tapęs Lietuvos valstybinės premijos laureatu, apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino III laipsnio ordinu.

Profesorius specializavosi tikimybių teorijos ir matematinės statistikos, aritmetinių funkcijų reikšmių pasiskirstymo, analizinės ir tikimybės skaičių teorijos srityse. Dabartinis Vilniaus universiteto rektorius akademikas Benediktas Juodka prisimena J. Kubilių kaip vieną ryškiausių praėjusio amžiaus Lietuvos mokslininkų.

Užuojautą dėl iškilaus mokslininko, visuomenės veikėjo, akademiko J. Kubiliaus mirties pareiškė prezidentė Dalia Grybauskaitė, Seimo pirmininkė Irena Degutienė. Velionis pašarvotas Vilniuje, Šv. Jonų bažnyčioje.

Prezidentas Valdas Adamkus (k.), Japonijos televizijos bendrovės NHK prodiuserė Yuko Matsuda ir bendradarbis. **G. Bagdono** nuotr.

Prezidentą V. Adamkų Čikagoje kalbino Japonijos televizija

Čikaga (LR Generalinio konsulato Čikagoje informacija) – Spalio 28 d. LR generaliniame konsulate Čikagoje buvęs Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus davė interviu Japonijos televizijos bendrovei NHK. Pasak prodiuserės Yuko Matsuda, televizija ruošia laidą, skirtą Sovietų Sąjungos žlugimo 20-mečiui, ir tai yra jau ketvirtas bendrovės NHK susitikimas su Lietuvos prezidentu V. Adamkumi. Korespondentas domėjosi Amerikos lietuvių indėliu atkuriant Lietuvos Respublikos nepriklausomybę, o per tai ir jų įtaką SSSR žlugimui. Atsakydamas prezidentas pasakojo apie Amerikos lietuvių tarybos veiklą okupacijos laikotarpiu, pabrėždamas, kad vienas svarbiausių organizacijos tikslų buvo siekti, jog JAV valdžia niekada nepripažintų neteisėtos Lietuvos oku-

pacijos, skleisti žinią apie okupuotą Lietuvą ir kitas Baltijos valstybes. Prezidentas V. Adamkus pabrėžė, kad JAV politika Baltijos šalių aneksijos nepripažinimo atžvilgiu visuomet išliko tvirta ir nuosekli, ir prie to, prezidento teigimu, savo aktyvia veikla prisidėjo JAV lietuviai.

Vėliau prezidentas V. Adamkus pasidalijo savo mintimis apie didžiųjų valstybių JAV, ES, Rusijos, Kinijos ateitį, jėgų pasiskirstymu pasaulyje ir Lietuvos vaidmenį tarptautinėje arenoje. Paprašytas paminėti svarbiausią savo gyvenimo dieną, prezidentas V. Adamkus atsakė, jog tai 1990 m. kovo 11-oji Čikagoje, sužinojus, kad prieš keletą minučių Lietuvos Aukščiausioje Taryboje perskaitytas Aktas dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo. Tai buvusios svarbiausios ir ryškiausios gyvenimo akimirkos.

Redakcijos žodis

Spalio 27 d. pasaulio žiniasklaidoje pasirodė žinia, jog galimai Lietuvoje veikusiam slaptame CIA kalėjime 2005 metais kalintas palestinietis dėl žmogaus teisių pažeidimo Lietuvą apskundė Europos Žmogaus Teisių Teismui. Baigiantis penktai dienai nuo šios žinios pasirodymo, Lietuvos internetinėje žiniasklaidoje apie tai – kol kas nė žodžio. Nekalbinami politikai, nesibeldžiama į Prezidentūros, teisėtvarkos ir kitų Lietuvos institucijų duris. Tarsi Lietuvai tokie pareiškimai – nė motais. Retas užsienietis turbūt žino, jog už tokios tylos slėpi labai paprasta priežastis – dėl Visų Šventųjų ir Vėlinių visa Lietuva keturioms dienoms išėjo... atostogų. Todėl tuo metu, kai užsienio žiniasklaida kasdien vis „pučiasi“ nuo medžiagos apie Lietuvoje veikusį slaptą kalėjimą („The Telegraph“ nuomone, tokių būta dviejų), Lietuva su tuo pradės dorotis tik trečiadienio rytą. Tai jau ne pirmas kartas, kai lietuviai vėluoja su atsaku į jai ypač svarbius, tikrai ne vietos reikšmės įvykius, šiuo atveju – kaltinimus.

Vyr. redaktorė **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pima klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikaitė@gmail.com
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė – Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com
Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasiilikti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

TEMA: LIETUVA 2030 METAIS

Kai šiais metais paklausiau vieno gudraus studento, ką jis mano apie numatomą pasaulio pabaigą šių metų pabaigoje, jis atsakė: „Man daugiau ar mažiau tai nesvarbu, jei tik aš turėsiu galimybę prisijungti prie interneto.“ Šiam jaunuoliui, kaip ir daugeliui jo kartos žmonių, prisijungimas prie interneto, bendravimas su kitais internautais yra ne mažiau svarbus nei maistas ir pastogė. Neabejoju, kad daugelis nūdienos jaunųjų lietuvių atsakytų taip pat, kaip ir mano minėtas jaunuolis, bet įtariu, kad lietuvis savo atsakymą dar papildytų nacionaliniais ypatumais: „Ir kad galėčiau sekti savo mėgstamos Lietuvos krepšinio komandos rezultatus“.

Nemanau, kad yra geresnis būdas žvilgtelėti į ateitį, kaip į Lietuvą 2030 metais pažvelgti mūsų jaunuolių, kurie po kokių 20 metų bus įkvepiantys mūsų tautos vadovai, akimis. Sutapimas tai ar ne, bet maždaug tiek pat laiko mums truko sukurti šių dienų informacinę visuomenę.

Iš tiesų interneto, belaidžio ryšio, kompiuterių technologijų susiliejimas sukėlė sprogimą mūsų gyvenime ir ne tik pakeitė bendravimo priemones. Tai pakeitė mūsų darbo pobūdį, mokymąsi, žaidimus. Tai sukūrė tikrai globalią visuomenę, suteikė iki šiol neturėtas galimybes pradėti „naujos kartos“ verslus, pastūmėjo ekonomikos vystymąsi visoje šalyse, tarp jų – ir Lietuvoje. Prieš pasidalindamas su jumis savo vizija, norėčiau pažvelgti, kaip mes atsidūrėme šiame išsivystymo lygyje. Tad noriu pasinaudoti senu posakiu: „Prieš eidamas toliau, pirmiausia turi išsiaiškinti, kur tu esi ir iš kur atėjai.“

Ši pavasarį po lietuviškų Mišių Washington, DC Stasys Bačkaitis paklausė manęs, ar aš nenorėčiau pasakyti kalbą XV Mokslo ir kūrybos simpoziume. Nedvejodamas sutikau. Prognozavimas yra mano kraujyje, man labai sekėsi gyvenime įgyvendinant technologines prognozes. Akimirkai grįžau dvidešimt metų į praeitį – į 1989 metų rugpjūtį, kai aš su savo šeima pirmą kartą aplankiau savo Tėvynę, tuo metu dar buvusią Sovietų Sąjungos sudėtyje, ir prisiminiau, kaip gali išsipildyti prognozės. Buvau Lietuvos mokslų akademijos pakviestas pristatyti belaidžio ryšio pasiekimus ir jo panaudojimo galimybes. Nupiešiau visuotinės asmeninės komunikacijos viziją, kuria naudosis visas pasaulis, o ne tik išsivysčiusių šalių gyventojai. Aš sakiau, kad XX amžiaus pabaigoje tokių komunikacijos įrenginių vartotojų bus apie 100 milijonų. Verslo žinovų nuomone, tokia prognozė buvo nerealiai optimistiška net ir man, nes tuo metu tokių vartotojų buvo tik apie 10 milijonų, dauguma jų – Šiaurės Amerikoje ir Europoje. Mano žinia akademinei visuomenei buvo: agresyviai vykdykite mokslinius tyrimus bei mokykite studentus šiose srityse, skatinkite tikėjimą, kad jie ir jų studentai bus belaidžio ryšio revoliucijos dalyviai ir kurią nors dieną čia sukurs technologinę pramonę.

Prisimenu, kad to meto Mokslų akademijos Informatikos ir skaičiavimo technikos katedros vedėjas dr. Arūnas Barauskas (kuris, beje, yra mano pusbrolis) man pasakė, kad sunku įsivaizduoti tokias asmeninės komunikacijos galimybių fantazijas,

Plačiajuostė Lietuva

DR. ARŪNAS ŠLEKYS

kadangi Lietuvoje tuo metu tarptautinių ryšių palaikė tik keturi telefoninio ryšio kabeliai, leidžiantys apie 120 telefono pokalbių sujungti vienu metu, jie buvo valstybės kontroliuojami ir prižiūrimi. Buvo neįmanoma net įsivaizduoti, kad asmuo galėtų tiesiog surinkti telefono numerį ir pasikalbėti su giminaičiais Amerikoje, jau nekalbant apie belaidį balso, duomenų ir vaizdo informacijos perdavimą. Jis sakė, kad norint, jog tai įvyktų, Lietuva turėtų tapti laisva. Bet apie tai tuo metu net svajoti buvo pavojinga.

Tačiau nė vienas iš mūsų negalėjo net pasvajoti, koks pranašingas buvo šis komentaras ir koks žymus istorijos įvykis mūsų laukia. Tik savaitei praėjus nuo mano išvykimo, Lietuvoje prasidėjo „Baltijos kelio“ judėjimas ir ėjimas į laisvę, kurią Lietuva paskelbė mažiau nei po 6 mėnesių. Aišku, kaip ir daugelis kitų mano tautiečių, prie šio nuostabaus įvykio galėjau prisidėti tik remdamas Lietuvą iš toli. Bet norėčiau tikėti, kad kai kurios mano idėjos padėjo įžiebtai kai kurių žmonių širdyse vilties kibirkštėlę, kad jie turi galimybę ir stiprybės pakeisti savo pasaulį.

Bet grįžkime prie mano progno-

ypatingai tikisi bendradarbiauti ir bendrauti, naudodami daugybę pasirinkamų būdų: interneto žiniasklaidą (media), tinklaraščius (blogs), „Twitter“, „YouTube“, „Facebook“ ar jų išvestinius produktus. Ir kiekvienas gali sukurti begalines grupes pagal interesus, tikslus, temas. Šiais metais ir ateityje ekonomikos išsivystymas yra siejamas su plačiajuosčio interneto, o ne telefonine skvarba.

Šis perėjimas prie „bet kur“ „bet kada“ bendravimo ne tik įgalino žmones daryti poveikį socialiniams pokyčiams (pvz., Egipte), jis iš tiesų sukūrė pasaulinę rinką, kurioje bet kas, turintis plačiajuosčio interneto ryšį, gali parduoti ir pirkti produktus ir paslaugas. Neseniai Tarptautinio valiutos fondo (TVF) atliktų tyrimų ataskaita patvirtino, kad „kiekvienas plačiajuosčio ryšio prieigos padidinimas 10 proc. sąlygoja 1,21 proc. BVP padidėjimą“.

Jei tokios motyvacijos dar nepakanka, „McKinsey and Company“ studija nustatė, kad interneto įtaka ekonomikai yra tokia pat, kaip ir elektros energijos įtaka. Studija įrodė, kad verslas, kuris remiasi internetu, auga dvigubai greičiau negu verslas su mažu interneto panaudojimu arba išvis be jo.

Kaip šiame naujoje eroje sekasi Lietuvai? Nors bevielės technologijos skvarba jau siekia 100 proc., kai Europos Sąjungos vidurkis yra 120 proc., Lietuva atsilieka plačiajuostės technologijos skvarboje, kuri siekia

Kaip „Plačiajuostė Lietuva 2030“ gali „tapti kūnu“? Siekiant investuoti į plačiajuostį ryšį, bendradarbiaujant su kitomis valstybėmis, sukuriant inkubacinę aplinką naujoms įmonėms, įkuriant pasaulinio lygio mokslinių tyrimų centrus ir puoselėjant verslo kultūrą šalies mastu, Lietuvos naujojo amžiaus ekonominės galimybės bus išlaisvintos.

zės. Pasirodo, kad aš tinkamai neįvertinau belaidžio ryšio skvarbos – mat 2000 metais jau buvo apie vieną milijardą belaidžio ryšio vartotojų, šiuo metu tokių jau yra per penkis milijardus, tai yra 80 proc. visų pasaulio gyventojų, ir šis skaičius greitai bus pralenktas. Esu tikras, kad ekonomistai būtų ekstazėje, jei jų prognozės taip pasitvirtintų! Kokie didžiuliai pasikeitimai įvyko vos per 20 metų! Tais laikais bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui siejosi su telefono ryšio linijomis. Belaidis ryšys buvo tik ką atsiradęs, o internetas buvo universitetų laboratorijų eksperimentas. Šiandien laidinis ryšys nyksta, o belaidžio ryšio vartotojų skaičius artėja prie 6 milijardų, interneto vartotojų – prie 2 milijardų. Tai vyksta neatsitiktinai. Kinijos, Indijos, Brazilijos ir Azijos šalių ekonomikos auga sparčiausiai.

Per tą trumpą laikotarpį technologija iš esmės pakeitė bendravimą nuo fiksuoto „vienas-su-vienu“ ryšio į „vienas-su-bet-kuo“ bendradarbiavimą, naudojant visokiausius „PDA“, „iPhones“, „iPad“ ir panašius įrenginius, skirtus vartotojo pasirinkimui bei malonumui ir nekontroliuojamus valstybės. Šiandien jaunimas

20 proc., kai tuo tarpu ES vidurkis yra 2 proc. – pusė naujo amžiaus pirmaujančių valstybių lygio. Ir tai formuoja mano „Lietuva 2030“ viziją: tapti „Plačiajuoste Lietuva“, pasiekiant 100 proc. skvarbą ir taip suteikiant pačias didžiausias eksporto galimybes smulkaus verslo ekonomikai. Laikydamosi tokios strategijos, Lietuva žengs toliau, negu šios dienos numatoma tikslas pritraukti IT įmones pasinaudoti aukštos kvalifikacijos ir pigia kvalifikuota darbo jėga.

Esame unikalios istorijos tarpsnyje, plačiajuostės ir skaitmeninės technologijos nužengė taip toli, kad jomis galėtų pasinaudoti bet koks darbdavys ar verslininkas: gerą sumanymą galėtų paversti verslo planu, suburti bendraminčius, rasti kapitalo ir leistis į plačiajuostę kelionę, kurioje galėtų pasiūlyti kokią nors produktą ar paslaugą visam pasauliui.

Įsivaizduokite dvi įmones, kurios prieš keletą metų net neegzistavo, o šiandien yra vertinamos per milijardą dolerių. Tai „Groupon“ ir „Linked In“. Prieš 20 metų „Google“ neegzistavo, o šiandien rinkoje ji yra vertinama per 100 milijardų dolerių. Jau nekalbant apie tūkstančius kitų milijardines

Nukelta į 9 psl.

Vasaros pradžioje Edvardas Šulaitis „Drauge“ ir „Amerikos lietuvyje“ paskelbė straipsnį apie Lietuvių tautinių kapinių (LTK) 100 metų sukaktį. Šiuos straipsnius paminėjau savo skiltyje, pridurdamas, kad man niekada neteko lankyti šiose kapinėse. Dar pasidomėjau, ar ant LTK paminklų yra kryžių ar kitų religinių simbolių, ar prie duobės žegnojamasi, meldžiamasi, giedama. Ar būna kokios apeigos ir kas joms vadovauja – graborius, kapinių atstovas, šeimos paprašytas draugas?

Netrukus susilaukiau keleto atsiliepimų – asmeniškų ir spaudoje. Privačiame laiške viena moteris pagarbiai paminėjo LTK palaidotus savo artimuosius ir kvietė tas kapines aplankyti, net pasisiūlė jas man aprodyti. Kita skaitytoja išreiškė viltį, kad turėsiu progos tas kapines aplankyti ir pajusti jose esančią nuotaiką. Dar kitame atsiliepime man buvo priminta, kad LTK su nuotraukomis yra minimos knygoje-albume „Lietuvių kultūrinis paveldas Amerikoje“, išleistame 2009 m. JAV LB Kultūros tarybos. Taip, tą knygą aš turiu, ir man teko prie jos parengimo prisidėti. Dar vėliau iš Donato Janutos gavau kvietimą dalyvauti LTK šimtmečio paminėjime šių metų rugsėjo mėnesį, kur jis davė istorinę kapinių apžvalgą.

Viskas tiesiog sukrito į vieną vietą, kai gavau pakvietimą skaityti pranešimą Akademinio skautų sąjungos Čikagos skyriaus „Studijų dienoje“ bei metinėje šventėje šių metų spalio 14–16 d. Pati paskutinė to savaitgalio programos dalis buvo išvyka į LTK ir Šv. Kazimiero kapines aplankyti mirusius Akademinio skautų sąjungos narius kapus.

Laiką taip susitvarkėme, kad

„Nuo medžių tyliai laša laikas...“

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

LTK spėjome aplankyti dar prieš programoje numatytas šv. Mišias Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, Lemont. Prieš išvykdamas iš namų dar kartą pasiskaičiau jau minėtoje knygoje apie LTK, bandžiau įsiminti ten idėtų aštuonių nuotraukų vaizdus. Knygoje rašoma, kad kapinėse yra daug išpūdingų XX a. pradžios paminklų, skulptūrų ir asmeninių mauzoliejų. „Meniškesni antkapiai, pastatyti po Antrojo pasaulinio karo atvykusių imigrantų, išsiskiria gausia tautine simbolika.“ Reikšmingi paminklai buvo pastatyti dr. Kaziui Griniui, buvusiam Lietuvos prezidentui; dr. Jonui Šliūpui, tautinio atgimimo laikotarpio veikėjui; Lietuvos himno autoriui dr. Vincui Kudirkai. Lietuviškas, dvi tonas sveriantis nerūdijančio plieno koplytstulpis-paminklas buvo pastatytas 300,000 lietuvių, sovietinės okupacijos metais ištremtų į Sibirą, pagerbti. Šį išpūdingą paminklą pašventino vysk. Paulius Baltakis 1995 m. birželio 12 d.

Kapinių žemėlapi atsivežiau iš namų, bet 87 gatvėje pasukau į vakarus, o ne į rytus. Paslaugaus apylinkės gyventojų padedami pasukome teisinga kryptimi ir kapines tuoj radome. Įvažiavus į LTK, pačiame priekyje matyti administracijos pastatas. Dešimtą valandą sekmadienio rytė – „nė gyvos dvasios“. Dangus apsiniaukęs, lynoja. Pamažu pravažiuojame pro šimtamečius ąžuolus, nuo kurių, poeto Antano Drilingos žodžiais, „tyliai laša laikas ir kaupiasi mano širdyje“.

O to laiko lašais nusagtytos visos kapinės. Šimtai, viską kartu sudėjus, – tūkstančiai kapų bei paminklų. Pasirodo, kad pirmasis išpūdis, jog ten – „nė gyvos dvasios“, nebuvo teisingas. Pasukus į dešinę, mums kelią tiesiog užstojo šimtai taip vadinamų kanadietiško žašų. Jos į mus beveik nekreipė dėmesio, bet su laiku kiek nenoromis leido pravažiuoti.

Pro lašančius laiko lašus „susitikau“ su jau minėtais paminklais Griniui, Šliūpui, Kudirkai. Žmona pastebėjo labai meniškai apipavidalintą paminklą dailininkui Adomui Varnui. Atradome simboliškai prasmingą paminklą dr. Kaziui Almenui ir jo žmonai Liudgardai. Kitoje vietoje, pažymėtoje Pasaulio Lietuvių Bendruomenės simboliniu ženklu ir amžinąja ugnimi aukure, ilsisi Amerikos lietuvių veikėjas Juozas Bachunas. Radome gyvenimo simfonijai jau nutilusio kompozitoriaus Vlado Jakubėno paminklą. Žinau, kad kapinėse palaidotas rašytojas Marius Katiliškis, bet jo paminko nepastebėjau. Kapinėse taip pat yra neseniai mirusios Jolandos Kerelienės kapas. Iki mirties dienos ji buvo Filisterių skautų sąjungos Čikagos skyriaus valdybos pirmininkė. Aplankydami kapines atlikome turbūt jos dar pačios sudarytos „Studijų dienų“ programos paskutinę dalį – mirusiųjų narių kapų apsilankymą.

Jau po apsilankymo LTK iš Aka-

deminio skautų sąjungos Čikagos skyriaus pirmininkės dr. Vilijos Kerelytės gavau kapinių šimtmečio minėjimo proga išleistą knygą „Lietuvių tautinės kapinės – 100 (1911–2011)“, kurioje sutelkta daug įdomios informacijos apie įvykusį kapinių minėjimą, jų istoriją raštu ir nuotraukose. Leidinio pradžioje – keletas sveikinių, įskaitant LR prezidento Valdo Adamkaus, kardinolo Francis George, LR Užsienio reikalų ministro Audroniaus Azubalio, LR gen. konsulato Čikagoje, vysk. emerito Hanso Dumpio, Illinois valstijos kontrolierės Judy Baar Topinka, Lietuvių evangelikų liuteronų Tėviškės parapijos, Amerikos lietuvių tarybos, Susivienijimo lietuvių Amerikoje, Vilniaus istorinių kapinių draugijos „Rasos“ ir kitų.

Kartu su knyga apie LTK gavau ir video disketę, kur pagrindinis kalbėtojas yra Lietuvos prez. Adamkus. Dalį filmo, kurį sukūrė Arvydas Reneckis, apima prez. Adamkaus 2010 m. pavasarį įvykęs apsilankymas LTK. Apsilankymo metu jis prisiminė buvusius savo bendražygius, draugus, artimuosius ir žymius žmones, kuriuos pažinojo ir gerbė. Šie prisiminimai ir buvo nufilmuoti ir yra įtraukti į šį filmą. „Man šios kapinės reiškia labai daug... Šios kapinės yra gyvoji istorija. Žmonės, kurie čia atsigulė amžinajam poilsiui, yra tikrai daug davę Lietuvai, jos visuomeniniam gyvenimui, kultūrai. Šiandieną šios kapinės yra lietuviybės simbolis... Čia ir gamta lietuviška: jas gaubia ąžuolai, kurie lietuviams per amžius buvo stiprybės ir didybės simbolis“, – kalbėjo prezidentas. Šiose kapinėse yra palaidoti prezidento žmonos Almos tėvai Nutautai. Jų kapą dengia simboliška gilė su ąžuolo lapais, kuriuos gaivina nuo medžių tyliai lašantis laikas.

Mūsų tėvai ir dauguma mūsų išgyveno nemažą nuostabaus XX amžiaus dalį. Pradžioje jis buvo vadintas elektros amžiumi, po to – branduolinės energijos, o dar vėliau – ir erdvių užkariavimo amžiumi. Šimtmetis baigėsi kompiuteriais ir informatika bei stebinančia elektroninės technologijos pažanga. Deja, tame tokios staigios pažangos amžiuje žmonija pergyveno ir du labai nuostolingus pasaulinius karus, milijonams atnešusių iki tol negirdėtus žiaurumus, žinomus genocido ar holokausto vardais.

„Draugo“ spalio 20 d. laidoje, komentuodamas „Lituanus“ žurnale išspausdintą dr. Violetos Davoliūtės straipsnį apie 2008 metų Prahos deklaraciją, kėliau klausimą, ar sovietų nusikaltimai gali prilygti nacių įvykdytiems? Dabar norėčiau tuos po Antrojo pasaulinio karo atsiradusius genocido ir holokausto terminus plačiau apžvelgti. Genocidas yra bet koks masinis žmonių žudymas, tuo tarpu kai holokausto terminą žydai nori pritaikyti tik savo tautos kančioms apibūdinti.

Pagal 1956 metais Boston, MA išleistą „Lietuvių enciklopedijos“ (LE) VII tomą, genocido terminas buvo pasiūlytas Lenkijos žydo profesoriaus Raphael Lemkin (1900–1959) ir legaliai patvirtintas Jungtinių Tautų nutarimu 1948 m. gruodžio 9 d. Pats žodis „genocidas“ yra sudarytas iš graikų kalbos žodžio „geno“ – rasė ir lo-

Prahos deklaracija, genocidas ir holokaustas

ALEKSAS VITKUS

tyniško žodžio „-cidium“ – užmušimas. Nutarimo tikslas buvo ateityje užkirsti kelią tautinių, religinių ir rasinių grupių naikinimui.

Skaitant šią genocidą aptariančią frazę, galima suprasti, jog ji apima ir sovietų rengtas lietuvių tautos deportacijas į baisias klimatinės, pvz., Sibiro ar Kazachstano, sąlygas. Gal todėl Sovietų Sąjunga bent kelis metus priešinosi to nutarimo priėmimui. Tik nelabai norėčiau sutikti su LE lietuvių tautos martirologo Jono Rimašausko teiginiu, kad iki 1955 metų Lietuva bolševikų ir nacių okupacijų metu būtų praradusi apie 800,000 piliečių – nužudytų, deportuotų, žuvusių kovose ir šokių ar kitokiu būdu repatriavusių ar pasitraukusių į Vokietiją, Lenkiją ar kitur. Naujesni Lietuvos istorikų darbai tokio skaičiaus nepatvirtina, nes ir didžiausia prarastų piliečių grupė, t. y. ištremtųjų, siekia tik apie 130,000 žmonių (istorikas Arvydas Anušauskas ir kiti).

Nors ir šis skaičius lietuvių tautai buvo labai skaudus ir nuostolin-

gas, darosi graudu, kai paskaitai Tarptautinės migracijos biuro pranešimą, kad vien 2001–2010 m. iš Lietuvos emigravo 337,000 gyventojų, o per aštuonis šių metų mėnesius Lietuvą paliko dar 40,000 gyventojų.

O kaip su holokaustu? LE VIII tome jis yra apibrėžiamas kaip iš graikų kalbos kilęs žodis, reiškęs izraelitų kruvinas deginamų gyvulių aukas. Žydai jau nuo senų laikų vartojo žodį „shoah“, kuris reiškė visišką sunaikinimą. Anglų kalboje hebraiškas „shoah“ buvo išverstas į „holocaust“. Jis pasirodė angliškame Izraelio 1948 metais paskelbtos nepriklausomybės vertime. Galutinai jis įsipilietino po to, kai prez. Jimmy Carter pastangomis Washington, DC buvo įsteigtas Memorialinis JAV holokausto muziejus. Ilgainiui žydai priprato ir net pareikalavo šį terminą taikyti išskirtinai tik nacių 1939–1945 m. įvykdytoms žydų žudynėms.

Susipažinę su genocido ir holokausto terminais, pabandykime žvilgtelėti į abiejų žmonių ryškų istoriją, labai išsamiai aprašytą 2010

m. Yale University išleistoje, istorijos profesoriaus dr. Timothy Snyder parašytoje knygoje „Bloodlands – Europos Between Hitler and Stalin“. Kiek ta knyga kalba apie masines žudynes Lietuvoje, „Draugo“ spalio 13 d. laidoje aptarė dr. Augustinas Idzelis, dalyvavęs tos knygos pristatyme Balzeko lietuvių kultūros muziejuje. Šiame straipsnyje paminėsiu tik svarbesnius duomenis, detales palikdamas tos knygos būsimiesiems skaitytojams, kurių, tikiu, turėtų būti nemažai ir tarp šia tema besidominčių lietuvių.

Pradėkime su bolševikų 1917 m. revoliucija Rusijoje, kai jos metu ten žuvo ar badu mirė keli milijonai žmonių. Stalin sumanytas badmetis Ukrainoje 1931–1933 m. pareikalavo apie 3 mln. aukų, 1937–1938 m. vykusio teroro metu gyvybes prarado 700,000 žmonių. Prasidėjus Antrajam pasauliniam karui, bendromis sovietų ir nacių pastangomis įvairiais būdais į kitą pasaulį buvo pasiųsta apie 4 mln. žmonių.

Nors Hitler savo 1926 metais išėjusioje „Mein Kampf“ knygoje rašydamas apie žydus ir minėjo būsimą žydų sunaikinimą, 1933 metais perėmęs Vokietijos valdžią, pradžioje žydams nelabai trukdė emigruoti. Jei 1933 metais Vokietijoje žydai sudarė tik 1 proc. visų krašto gyventojų, 1939 metais jų buvo likę tik 1/4 proc. Tiktai masinis žydų tautos persekiojimas prasidėjo **Nukelta į 15 psl.**

TELKINIAI

St. Petersburg, FL

Lietuvių naujienos

Dėkojame už dovaną

Lietuvių klubo valdyba dėkoja St. Ušackui už puikų biliardo stalą, kurį jis padovanojo klubui. Stalas pastatytas mažojoje Klubu salėje, kviečiame visus biliardo entuziastus išbandyti puikią dovaną.

Aplankykite mūsų Klubo internetinę svetainę

Mūsų Klubo internetinė svetainė, kurią galima pasiekti adresu www.LithuanianClubUSA.com, yra puikiai vedama Klubu narės Donatos Koverienės. Svetainės įvairiuose skyriuose: „Home“, „Rent Grand Ballroom“, „Our Events“, „Cultural Society“, „Banga“ ir kt. anglų ir lietuvių kalbomis pateikiama informacija apie Florida bei Klubą. Nepamirškite pažiūrėti mūsų gražiai pristatomos salės, svečių, šokėjų nuotraukų.

Jaunimas rengiasi Tautinių šokių šventei

Mūsų apylinkių jaunimas, sugrįžęs iš dalyvavimo įvairiose šiaurės stovyklose vasaros atostogų metu, susibūrė į tautinių šokių grupę ir rengiasi dalyvauti JAV ir Kanados Lietuvių Bendruomenių rengiamoje XIV Išeivijos tautinių šokių šventėje, kuri vyks 2012 m. liepos 1 d. Boston, MA.

Šokių grupei vadovauti pakviesi žinomo Lietuvos valstybinio dainų ir šokių ansamblio „Lietuva“ buvę šokėjai, šiuo metu vietinės pramoginių šokių grupės „Ritmas“ vadovai Rima ir Aurelijus Kilbauskai. Administraciniuose darbuose talkina Asta Lukienė. Grupė pradėjo repeticijas su 16 mergaičių ir berniukų (12–16 metų amžiaus). Repeticijos vyksta Lietuvių klubo salėje šeštadieniais.

Daugiau informacijos apie šokių grupę ir XIV Tautinių šokių šventę gausite pas Astą Lukienę tel. 727-347-9355, mob. 727-251-2309; el. paštu: Vlucas@tampabay.rr.com arba pas Rimą Kilbauskienę tel. 727-522-5061.

Paminėtas M. K. Čiurlionis

Spalio mėn. 9 d., sekmadienį, St. Petersburg Amerikos lietuvių klubas paminėjo Mikalojaus Konstantino Čiurlionio 100 metų mirties sukaktį. Minėjimą parėmė Lietuvių Fondas, kurio pirmininkas Rimantas Griškėlis sako, kad „Lietuvos kultūrinio palikimo milžinas M. K. Čiurlionis tikrai vienas iš svarbiausių mūsų tautos kūrybingų asmenybių, pasižymėjęs plačiame meno pasaulyje ir atnešęs Lietuvai garbės bei brangaus dėmesio.“

Amerikos Lietuvių Bendruomenės Kultūros tarybos pirmininkė Aldona Rastenytė-Page išspausdintoje programoje maloniai sveikina visus svečius, atvykusius į šį ypatingą renginį, skirtą atšvęsti ir pagerbti Lietuvos garsiojo muziko Čiurlionio kūrybą ir paveldą.

Minėjimas susidėjo iš dviejų dalių. Pirmoje dalyje girdėjome prof. dr. Stasio Goštauto paskaitą, paįvairintą Čiurlionio kūrinių ekrane. Antroji dalis – koncertinė – su pianistu dr.

Gabrieliumi Alekna.

Dr. Stasys Goštautas gimė Kaune 1939 m. Lietuvą apleidęs būdamas 5 metų, gyveno Vokietijoje ir Kolumbijoje, Pietų Amerikoje. 1962 m. emigravo į JAV, kur studijavo Fordham University, ten gaudamas bakalauro laipsnį. 1967 m. New York University apsigynė magistro laipsnį, o 1971 m. jam suteiktas filosofijos mokslų daktaro laipsnis. Po to studijas tęsė Harvard University, Wellesley College, Boston ir Texas universitetuose dėstė ispanų literatūrą. Dr. Goštautas yra daugelio knygų apie meną ir kultūrą autorius.

Savo išsamioje paskaitoje apie Čiurlionį jis sakė, kad po 100 metų atėjo laikas pažiūrėti į Čiurlionį, dailininką ir kompozitorių, naujomis akimis. Reikia pažiūrėti į jo naują muziką po Leipzigo depresijos, pažiūrėti, kokią įtaką turėjo tapyba naujai Čiurlionio muzikai ir kokią dvasingumo įtaką turėjo muzikos technika jo parašytoms sonatoms ir fugoms. Taip pat jau laikas atmesti visus galimus ir išsigalvotus panašumus tarp Čiurlionio ir jo amžininkų ir prieiti prie išvados, kad jis nepanašus nė į vieną, bet panašus į visus savo laiko ekspresionistus.

Pianistas dr. Gabrielius Alekna 2005 m. laimėjo antrą vietą Tarptautiniame Beethoven fortepijono konkurse Vienoje, Austrijoje. Lietuvoje Alekna reguliariai pasirodo su Nacionaliniu simfoniniu orkestru, Valstybiniu simfoniniu orkestru, Lietuvių kameriniu ir Kristupo kameriniu orkestrais. Gimęs Vilniuje, Alekna muzikos studijas pradėjo būdamas penkerių metų. Užbaigęs M. K. Čiurlionio meno gimnaziją Vilniuje, studijas tęsė Lietuvos muzikos akademijoje. 1966 m. buvo pakviestas studijuoti Juilliard mokykloje New York. Studijas baigė su bakalauro, magistro ir muzikos daktaro laipsniais.

Tai buvo neeilinis koncertas ir didžiojo mūsų tautos menininko minėjimas. Dėkojame LB apylinkei, surengusiai ir padovanojusiai mums šią dvasinę šventę.

Pasibaigus minėjimui St. Petersburg apylinkės pirmininkė Vida Meiluvienė, kuri yra ir Lietuvių klubo pirmininkė, pakvietė visus į Klubu mažąją salę, kur vyko LB apylinkės valdybos paruoštos vyno ir lietuviško sūrio vaisės.

„St. Petersburg lietuvių žinios“ Nr. 424

Cicero, IL

Lietuvos veikėja susitiko su tautiečiais Cicero

EDVARDAS ŠULAITIS

Spalio 16 d. po lietuviškų pamaldų Šv. Antano bažnyčioje į „kavutės“ kambarį susirinkę tautiečiai išgirdo retos viešnios iš Lietuvos Onos Kuprienės pranešimą. Ji yra ilgamečių Cicero lietuvių bendruomenės narių Kuprių giminaitė, gyvenanti Vilniuje, užimanti gana svarbias pareigas. Nuo 2009 m. rugsėjo 15 d. ji – Nacionalinio žmogaus teisių gynimo centro direktorė.

Žymi viešnia iš Lietuvos (d.) Cicero tautiečių susibūrimo spalio 16 d. kalbasi su Čikagos lietuvių visuomenininke Milda Šatiene. **Edvardo Šulaičio** nuotr.

O. Kuprienė neseniai su delegacija, kuriai vadovavo buvęs Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus, viešėjo Taivane. Ji įdomiai papasakojo savo išpūdžius iš šio egzotiško krašto, po kurį teko ilgėliau pakeleliuti. Kuprienė atsakė ir į susirinkusiųjų pateiktus klausimus, kurių buvo nemažai – nuo dvigubos pilietybės iki lenkų problemos Vilniaus krašte. Viešnia teigė, kad jai kurį laiką yra tekę gyventi su lenkų kilmės žmonėmis ir ji gerai atpažįsta jų daromas provokacijas.

Kuprienė yra dirbusi Lietuvos Respublikos Seimo nario Aloyzo Sakalo padėjėja (nuo 1996 m.), o nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. ji buvo Europos Parlamento nario Sakalo akredituota padėjėja. Dabartinės jos darbovietės – Nacionalinio žmogaus teisių gynimo centro – prezidentu yra tas pats prof. Sakalas.

Kuprienei gerai pažįstamas Seimo bei Europos Parlamento darbas, mat turi ilgametę darbo patirtį jose, yra kompetentinga įvairių klausimų

mų žinovė. Tad klausytojai turėjo progą išgirsti tikslias žinias apie Lietuvą.

Susirinkimo metu kalbėta įvairiomis kitomis temomis. Jo metu dalyvavo ir iš Lietuvos sugrįžusi bei ten savo naujausią knygą „JAV lietuvių kultūros baruose“ (Vilnius, 608 psl.) Lietuvos žmonėms pristaciūsi visuomenininkė Marija Remienė. Šios kultūrininkės vertingos knygos, kurioje – gausūs faktai, istorijos apie lietuvių pastangas išlaikyti savo

tautinę tapatybę ir kultūrą svečioje šalyje, sutiktvės Čikagos apylinkėse įvyks lapkričio 13 d. Lietuvių dailės muziejuje, Lemont.

Remienė, kuri dėl išvykos į Lietuvą turėjo praleisti LB XIX Tarybos trečiąją sesiją Elizabeth, NJ, sakė, kad jos knyga yra pakeliui į Ameriką, kurios egzempliorių žadėjo atvežti į artimiausią lietuvių susirinkimą Cicero.

Pagerbtas ilgametis spaudos bendradarbis

Susirinkime buvo pagerbtas ir savo gimtadienį išvakarėse atšventęs šių eilučių autorius, apie Cicero ir kitų vietovių gyvenimą rašantis jau nuo pat savo atvykimo į JAV 1949 metų rudenį.

Pasveikinimo atviruką su linkėjimais iš kavinės lankytojų Šulaičiui įteikė kavinės vedėjos Mėta Gabalienė bei Jonė Bobinienė. Sukaktuvininkui sudainuota „Ilgiausių metų“. Trumpą žodį tarė ir pats jubilatas.

Detroit, MI

M. K. Čiurlionio kūrinius atlieka muzikos daktaras Gabrielius Alekna. **Reginos Juškaitės-Švobienės** nuotr.

Dailininkė Danguolė Jurgutienė ir paskaitos apie M. K. Čiurlionį autorius prof. Stasys Goštautas.

Omaha, NE

„Aušros“ tautinių šokių grupė, 2008 m.

Nuotr. iš „Draugo“ archyvo

Omaha LB naujienos

AL ANTANĖLIS

Po šv. Mišių į JAV LB Omaha apylinkės metinį susirinkimą svetainėje susirinko apie 40 narių. Susirinkimą atidarė Bendruomenės pirmininkė Kristina Jonikaitė. Bendruomenės apyskaitą perskaitė Eugenijus Radžiūnas. Jo pranešime pabrėžta, jog apyskaita puikiai vedama.

Apie Moterų klubo veiklos planus ir klubo veiklą papasakojo Irena Šarkaitė. „Aušros“ tautinių šokių vadovė Danguolė Hansen pasidalijo šokėjų veiklos planais. Omaha „Aušra“ žada dalyvauti ateinančioje XIV Išeivijos tautinių šokių šventėje Boston mieste. Apie Omaha ir Šiaulių miestų seserų draugystės veiklą pranešimą skaitė Gediminas Murauskas.

Po klausimų ir pasiūlymų LB Omaha apylinkės pirmininkė padėkojo visiems, atėjusiems į susirinkimą, padėkojo valdybai už vieningą darbą.

Birutės Prišmantienės kruopštaus ir ilgo darbo dėka apie Omaha lietuvius jau galima skaityti ir internete. Omaha lietuviai širdingai dėkoja jai už gražiai paruoštą trumpą telkinio istoriją.

Kun. Juozas Jusevičius.

Omaha gali pasigirti gilia ir turtinga lietuviškos veiklos istorija. Tai dėka Šv. Antano lietuvių parapijos klebono Juozo Jusevičiaus, suteikuso Antrojo pasaulinio karo ateiviams globą Omaha. Kun. Jusevičius, Dzūkijos sūnus ir gabus verslininkas, kvietė visus, kas tik norėjo, atvažiuoti. Jis rūpinosi pakviestųjų ap-

Algio Praičio nuotr.

gyvendinimu ir darbu, daug kam padėjo įsigyti namus.

1950 m. Omaha gyveno per šešis šimtus lietuvių. Čia veikė choras, tautinių šokių grupės, skautai, Moterų klubas, lietuviška mokykla, medžiotojų būrelis. Metams bėgant, retėjo mūsų gretos, bet prosenelių jaunai kartai iškiepyta meilė mūsų tautai išliko, ir mes džiaugiamės, kad ji tęsia lietuvišką veiklą įvairiomis progomis.

Omaha lietuviai džiaugiasi savo veikla, tikėdami, kad dar ilgus dešimtmečius skambės lietuviškos giesmės mūsų bažnyčioje.

Omaha lietuviai ilgus dešimtmečius garsino Lietuvos vardą. Viena iš tokių progų buvo Omaha lietuvių prieš 20 metų surengtas Vasario 16-osios minėjimas, į kurį atvyko senatoriai, gubernatoriai ir aukšti Omaha pareigūnai. Į minėjimą atvyko ir 3 TV stotis bei keleto laikraščių atstovai. Dalyvavo trys šimtai lietuvių, nuo Kansas iki Sioux City. Po svečių kalbų ir linkėjimų Omaha Lietuvių Bendruomenė Amerikos ir Nebraska atstovams perdavė žinią, kad Omaha lietuviai prašo Lietuvos laisvės ir pilnos nepriklausomybės Lietuvai. Šį prašymą tą vakarą rodė 3 TV kanalas. Pranešimas nuskambėjo per visą pasaulį. Iš ryto į Omaha skambino iš Kanados, Europos, Australijos, Amerikos ir net mano draugas Vaititis iš Saudo Arabijos, ir visi klausė, ką jūs darote? Po to Omaha vyskupas leido rinkti parašus visose bažnyčiose. Buvo surinkta per 54,000 parašų. Po to į Lietuvą nuo Omaha buvo išsiųsta per 10,000 atsisaukimų.

Marquette Park, CHICAGO

Artėja Vėlinės...

Rudenį, kai virš parko nuklykauja gervės, o už lango augantis klevas numeta paskutinius lapus, suspaudžia širdį. Gamta miršta... Apninka kažkokia tuštuma, ir pradedame ilgėtis tų, kurie išėjo negrižtamai. Artėja Vėlinės... Tik kartą metuose, per Vėlines, prasiveria amžinybės vartai, ištrindami ribą tarp gyvų ir mirusių pasaulių. Tik per Vėlines žvakučių tamsoje pajuntame šilumą žmonių širdyse... Tik per Vėlines mes vėl visi kartu, bent mintyse...

Nė vienas iš mūsų nesame pasirošę išleisti savo artimųjų į Amžinybę. Mes visada manome, jog dar – ne laikas. Tačiau Mirtis – neperkalbama. Ji ateina, išsiveda ir nesugrąžina. O mums, likusiems šiapus, belieka tai suvokti ir prisitaikyti, belieka išmokti gyventi kitaip. Ir nudilgintos sielos pirštų galiukais užčiuopus kažkur kitur plevenantį „esu“, įsikibti į žmonišką viltį – susi-

tikti dar kartą...

Visus, kurie neturi galimybės aplankyti savo artimųjų kapų, lapkričio 5-ąją, šeštadienį, kviečiame į Švč. Mergelės Marijos Gimimo Parapijos bažnyčią Marquette Park, kur 5 val. p. p. po šv. Mišių rengiamas Vėlinių koncertas.

Uždegę žvakeles, prisiminsime savo artimuosius, besiilsinčius Amžinybėje, mintimis ir širdimi pabūsime ten, kur dega tūkstančiai Viešpaties altoriaus žiburėlių, kur prie mažyčio žemės kauburėlio susirenka visa šeima.

Programą atliks solistai Genovaitė Bigenytė, Vilma Skučienė, Linas Sprindys, skaitovai – Dalia Sokienė ir Evaldas Girdžiūnas, dalyvaus Lietuvių operos kamerinis choras. Auka 10 dol. Bažnyčios adresas: 6812 South Washtenaw Ave, Chicago, IL 60629.

Koncerto rengėjai

Pranciška Regina Liubertaitė

Vėlinės

Chrizantemų gausa
Subolavo atodūsiu
Virš nurimusios sielos
Tylioj vienuoj.
Žvakių liepsnelės
Suspindo lyg sodas,
Padabintas šalnų
Ryto Saulės šviesoj.
Nuliūliavo vargai
Į priblėsusias tolumas,
Viltis atsiskyrė nuo kūno,
Atsitrenkusi aidu dangun.
Kai skausmingi jausmai
Tarsi kiek atsitolino,
Nusiyrei lyg valtim
Į tykią palaimos lagūną.

Chrizantemų vėsa
Skleidžia aitrą dienų:
Vienumoj nubolavusių
Tolių viltinga šviesa.
Ir ta valtis, nukėlus
Atvaizdą baltą Anapus,
Nesugrįžta... tik šviečia
Chrizantemų gausa.

2011

Lietuvių tautinės kapinės.

Jono Kuprio nuotr.

Laisvės kovų dainų ir poezijos vakaras

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje tęsiasi renginiai, skirti Lietuvos gyventojų tremties ir genocido 70-osioms metinėms paminėti. Šeštadienį, lapkričio 12 d., 7 val. vakaro čia vyks Laisvės kovų dainų ir poezijos vakaras. Audronė Simanonytė dainuos autentiškas Laisvės kovų dainas, be to atliks keletą savo kūrybos dainų. Aktorė Julija Sakalaitė-Paukštienė skaitys politinės kalinės ir tremtinės Silvijos Simanonienės eilėraščius bei prisiminimų ištraukas.

Dainininkė A. Simanonytė gimė Lietuvoje, Kaune, politinės kalinės ir partizano šeimoje, mokėsi Vilniaus universitete, baigė Lietuvių kalbos ir literatūros studijas. Nuo 2001 metų gyvena JAV, dirba laikraštyje „Amerikos lietuvis“. Ištekėjusi, gyvena New York.

Visą laiką kūrusi dainų tekstus ir muziką, mėgusi dainuoti, po studijų universitete A. Simanonytė ieškojo galimybių vystyti savo kūrybą, tačiau tuo metu Lietuvoje rasti įrašų bendrovę, kuri susidomėtų originalia savo kūrybos muzika, buvo sunku, nes rinkoje išskirtinai vyravo komercinė muzika.

Audronė Simanonytė.

Nuotr. iš asmeninio dainininkės albumo

2001 m. Audronė išvyko į Ameriką, kur kartu su savo mama Silvija Simanoniene Čikagos lietuvių bendruomenei pristatė Laisvės kovų dainų bei eilėraščių programą.

Audronės mama S. Simanonienė šiuo metu gyvena Kaune, jai – 83-eji.

Sovietinio režimo už savo poeziją ji buvo 25 metams nuteista kalėti. Po Stalino mirties paskelbus amnestiją, iškalėjusi 10 metų, ji buvo išlaisvinta.

Dar būdama Vilniaus universiteto studente, S. Simanonienė (tuometinė Juodžbalytė) ji ne kartą sovietų valdžios buvo perspėta nutraukti antitarybinių eilėraščių rašymą. Kai ji savo veiklos nenutraukė, KGB bandė ją užverbuoti. Jauna studentė bandė KGB pergudrauti, ir vietoje to, kad sekusi jai nurodytą kunigą, ji perspėjo ir liepė slėptis. Deja, tas kunigas dirbo KGB, todėl S. Simanonienė buvo suimta.

Pasižymėjusi ypatingu užsispyrimu, jauna mergina net kalėjime nenorėjo pasiduoti, toliau rašė eilėraščius ir juos platino. Kartais savo poeziją, kai atlikinėdavo bausmę karceryje (o karceryje ji būdavo dažnai), ji ranka Morzės abėcėlės ženklais mušdavo į sieną, o kitoje sienos pusėje esantys kaliniai užsirašinėdavo. Be to, S. Simanonienė padėjo iš lagerio pabėgti grupei nuteistųjų. Dėl tokio savo elgesio ji buvo ypač žiauriai tardyta ir kankinta.

Audronės tėvas Anicetas Simanonis nuo pat jaunystės dalyvavo Lietuvos išsivadavimo judėjime. 1939 m., būdamas 21-erių, jis įstojo į slapta A. Smetonos jaunimo organizaciją, o nuo 1944 m., slapyvardžiu Sigitas, kovojo „Ažuolo“ bei „Vienuolio“ partizanų būriuose. Vėliau paskirtas „Butigeidžio“ kuopos vado pavaduotoju. 1949 m. buvo išduotas, sužeistas ir be sąmonės paimtas į nelaisvę. A. Simanonis buvo nuteistas 25 metams, tačiau po amnestijos jo bausmės laikas buvo sumažintas iki 12 metų. Šiuo metu jam 91-eri. Su žmona S. Simanoniene ir vyresniosios dukters šeima gyvena Kaune.

This project is partially supported by Grants from the Illinois Arts Council, City Arts Program 3 City of Chicago Department of Cultural Affairs, the Illinois Humanities Council, the National Endowment for the Humanities, and the Illinois General Assembly, Lithuanian Foundation and the ECPC.

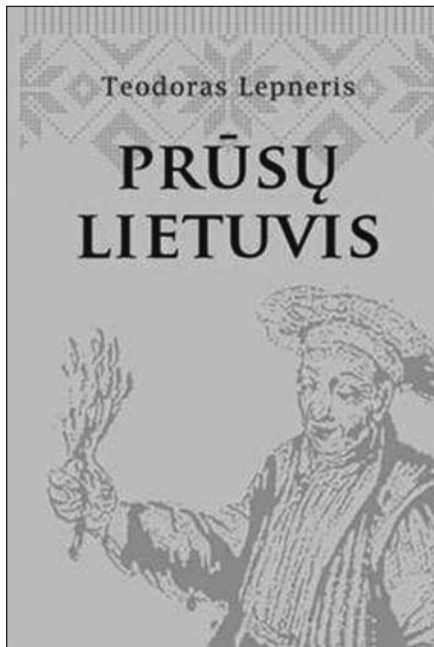
Balzeko lietuvių kultūros muziejaus info

Dovana mažlietuviams

Lietuvos istorijos institutas spalio 26 d. pakvietė į Teodoro Lepnerio (1633–1691) knygos „Prūsų lietuvis“ (parašyta 1690 m.) sutiktuves Vilniaus paveikslų galerijoje. Sutiktuose dalyvavo Matthias Mülmenstädt, Vokietijos Federacinės Respublikos ambasadorius, Irena Seliukaitė, Lietuvos Respublikos Kultūros ministerijos Regionų kultūros skyriaus vedėja, Lietuvos istorijos instituto darbuotojai docentė, habilituota dr. Ingė Lukšaitė, dr. Žilvytis Šaknys ir knygos sudarytoja ir rengėja Vilija Gerulaitienė

Susirinkusiems knygos ištrauką skaitė aktorius Egidijus Bakas, J. S. Bach kūrinius skambino Darius Mažintas (fortepijonas), renginį vedė dr. Ramunė Šmigelskytė-Stukienė.

Kultūros vakarą parėmė Vokietijos Federacinės Respublikos ambasada ir LDM Vilniaus paveikslų galerija.

Teodoras Lepneris (vok. Theodor Lepner) – Mažosios Lietuvos kultūros tyrinėtojas, evangelikų liuteronų kunigas gimė 1633-aisiais Miulhauzen (dab. Gvardeiskoje, Kaliningrado sritis) vokiečių kunigo šeimoje.

Jaunystę praleido Ragainėje, studijavo Karaliaučiuje ir Vokietijos universitetuose, nuo 1665 m. dirbo Būdviečiuose (dab. Malomožaiskoje), Pamokslus sakė vokiečių ir lietuvių kalbomis. Mirė 1991 m.

Nedidelis etnografinis darbas

Ilustracija Teodoro Lepnerio knygoje „Prūsų lietuvis“ („Der Preusche Lit-tauer“, išleistoje 1744 m.

vokiečių kalba „Prūsų lietuvis“ tai – viena pirmųjų etnografinio pobūdžio studijų apie XVII a. Mažosios Lietuvos lietuvių, parašyta amžininko. Kūrinys supažindina mus su XVII a. Mažosios Lietuvos lietuvių gyvenimo būdu, kalba, apranga, mitybos įpročiais, tikėjimu, muzika ir krikštynų, vestuvių bei laidotuvių papročiais.

Šis tekstas laikomas antru reikšmingiausiu po Mato Pretorijaus „Prūsijos idomybės, arba Prūsijos regykla“ etnografiniu veikalu apie lietuvininkus. Penkiolikos skyrių knygą Lepneris parašė 1690-aisiais – vos metams likus iki mirties, tačiau išleista ji buvo tik 1744 metais. Mokslininkų bendruomenėje iki šiol buvo paplitę tekstai iš šios Dancig (dab. Gdanskas) išspausdintos knygos su dedikacija kurfiurstienei Sofijai Šarlotei ir nespaltota litografija. Ant rasis šio veikalo leidimas išėjo 1848 m. Tilžėje. Knygos sudarytoja ir rengėja, archeografė V. Gerulaitienė 1981 m. baigė VU Filologijos fakultetą ir nuo 1993 m. dirba Lietuvos istorijos institute. Rengia spaudai vokiškus XVII–XVIII amžių rankraščius. Dirba habil. dr. doc. Ingė Lukšaitės vadovaujamame projekte „Lietuvos istoriografijos paminklai“. Knygą „Prūsijos lietuvis“ ji parengė pagal Valstybinėje Prūsijos kultūros paveldo bibliotekoje rastą kurfiurstui Frydrichui III dedikuotą rankraštį su plunksna piešta spalvota iliustracija.

Laima Apanavičienė
Pagal lietuvišką spaudą

Rašytojo Vytauto Račicko apsilankymo JAV akimirkos

LR Generalinio konsulato kvietimu Detroit ir Čikagos miestuose lankėsi bei savo kūrybą pristatė žinomas Lietuvos rašytojas, Švietimo ir mokslo ministerijos Vaikų literatūros premijos laureatas Vytautas Račickas. Projektą parėmė LR užsienio reikalų ministerija.

Detroit, MI rašytojas lankėsi „Žiburio“ liuanistinėje mokykloje, kur jos mokiniams pasakojo apie savo kūrybą, skaitė kūrinių ištraukas, atsakė į vaikų klausimus. Taip pat dalyvavo radijo laidose ir bendruomenės organizuojamuose renginiuose. Vėliau V. Račickas aplankė Čikagos (nuotr. k.) bei didžiausią išeivijoje Maironio, Lemont, IL (nuotr. d.) lituanistines mokyklas, ten taip pat bendravo su mokiniais ir mokytojais, jiems skaitė savo kūrybą, dalino autografus. Su bene populiariausiu vaikų rašytoju Lietuvoje buvo surengtas literatūrinis vakaras Balzeco lietuvių kultūros muziejuje. Viešnagės Čikagoje metu V. Račickas taip pat lankėsi LR Generaliniame konsulate Čikagoje, laikraščio „Draugas“ redakcijoje, Čikagos Jaunimo bei Pasaulio lietuvių centruose ir kitose Amerikos lietuviams reikšmingose vietose, susitiko su Čikagos ir apylinkių lietuvių „Rotary“ klubo nariais.

Laimos Apanavičienės ir Dainos Čyvienės nuotr.

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

Lietuvai svarbi Suomijos patirtis

LR prezidentė Dalia Grybauskaitė (k.) susitiko su Suomijos prezidente Tarja Halonen.
ELTA nuotr.

Helsinkis (President.lt) – Suomijoje apsilankiusi Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė susitiko su šios šalies prezidente Tarja Halonen ir aptarė dvišalį bendradarbiavimą, ES ekonomikos stabilumo klausimus bei apsikeitė nuomonėmis dėl branduolinės saugos ir energetikos klausimų.

Prezidentė pabrėžė, jog didžiulę patirtį atliekų perdirbimo, biokuro ir kitose alternatyviosios energetikos srityse sukaupusi Suomija yra puikus pavyzdys Lietuvai, kaip užtikrinti veiksmingą energijos panaudojimą ir stiprinti šalies energetikos sritį.

Prezidentė pakvietė Suomijos bendrovės bendradarbiauti vykdant atliekų deginimo, biokuro ir kitus energetikos projektus Lietuvoje. Suomų bendrovė „Fortum Heat“ jau dalyvauja Klaipėdos biokuro ir termofikacinės jėgainės statybose.

Lietuva užsibrėžė ambicingą tiks-

lą po dešimties metų trečdalį joje panaudojamos energijos išgauti iš alternatyviosios ir atsinaujinančios energetikos. Lietuvai ir Suomijai apsisprendus likti atominės energetikos šalimis, prezidentė pakvietė visus pasaulio branduolinius projektus vykdyti saugiai ir atsakingai, užtikrinant griežčiausius tarptautinius reikalavimus.

Po dvišalio susitikimo Lietuvos ir Suomijos prezidentės dalyvavo iškilingame Suomijos nacionalinės moterų tarybos 100-ųjų metinių minėjime. Lietuvos prezidentė jame sakė kalbą. Prezidentės teigimu, Lietuva ir Suomija buvo vienos pirmųjų šalių Europoje, kur prieš šimtą metų atsirado moterų judėjimai ir moterims buvo suteikta balsavimo teisė. Dabar, praėjus šimtmečiui, moterų teisės ir lygios galimybės yra jau visuotinai pripažįstama norma.

Žemaitijoje duris atveria vienintelis Europoje Šaltojo karo muziejus

Vilnius (BNS) – Žemaitijos nacionaliniame parke, Plungės rajone, atidaromas vienintelis Europoje Šaltojo karo muziejus. Modernus muziejus įrengtas buvusioje sovietinių balistinių raketų šachtinio paleidimo įtaiso bazėje Plokštinėje.

Muziejuje pasakojama apie 50 metų trukmės karinį konfliktą, jo įtaką Europos bei Lietuvos istorijai, poveikį technikos ir technologijų raidai, visuomenei, branduolinės ginkluotės keliama grėsme žmonijos civilizacijai.

Naujai įrengtoje ekspozicijoje pateikiama vaizdinė bei grafinė medžiaga, pasakojanti apie kažkada buvusios visiškai slaptos sovietinės im-

perijos branduolinės ginkluotės organizavimo bei veikimo principus, čia taip pat rodomi kovinių raketų bei kitų Šaltojo karo ginkluotės rūšių pavyzdžiai ir maketai.

Muziejus įrengtas Europos regioninės plėtros fondo lėšomis. Oficialiai visuomenei naująjį muziejų ketinama pristatyti pavasarį.

Šaltojo karo istorija, nepaisant didžiulės jo įtakos ne tik Lietuvos, bet ir visos Europos istorijai, nebuvo plačiai pristatyta mūsų šalies visuomenei. Per 20 nepriklausomybės metų Lietuvos muziejuose nebuvo įrengta nė viena išsami Šaltojo karo laikotarpį pristatanti ekspozicija.

Vilnius (ELTA) – Vilniaus rotušėje spalio 28 d. iškilmingai paminėtas Vytauto Landsbergio fondo 20-metis. Nuo 1991 m. gyvuojantis V. Landsbergio fondas daugiausia surinktų lėšų skiria medicininiams programoms, padedančioms gerinti negalią turinčių vaikų sveikatą. Taip pat jis remia ir jaunus menininkus. Fondo 20-mečio garbei skirtame renginyje buvo pristatytas dokumentinis Agnės Marcinkevičiūtės filmas „Dvidešimt metų kartu“, dainomis ir muzika atėjusius ir fondo įkūrėjus sveikino buvę fondo globotiniai bei jauni muzikantai. Šventės dalyviai V. Landsbergis (k.) ir V. V. Landsbergis (sūnus).
ELTA nuotr.

Maskva JAV kaltina tarptautinės teisės pažeidimais

Maskva (BNS) – Rusijos užsienio reikalų ministras Sergej Lavrov sakė, kad Rusija sunerimusi, nes JAV pažeidinėja tarptautinę teisę ir Jungtinių Tautų (JT) nurodymus. S. Lavrov teigė, kad Rusija turi pakankamai „priežasčių nerimauti dėl JAV veiklos”.

„Mes susirūpinę, nes reikia užkirsti kelią naujiems tarptautinės teisės ir JT dokumentų pažeidimams”, – sakė užsienio reikalų ministras. S. Lavrov pasisakė po to, kai JAV Atstovų rūmų pirmininkas John Boehner paragino prezidento Barack Obama administraciją pakeisti savo požiūrį į Rusiją. J. Boehner perspėjo, kad Rusija nori „atgauti Sovietų Sąjungos laikų galią ir įta-

ką” ir kad šalį greitai valdys žmogus, „jaučiantis didelę nostalgiją Sovietų Sąjungai”.

„Savo susirūpinimą išsakome ne žaisdami sąrašais, kuriuos dėl nesuprantamų priežasčių labai mėgsta JAV, bet nurodydami konkrečias problemas, tokias kaip Libijos konflikto atveju”, – tęsė S. Lavrov.

Rusijos užsienio reikalų ministerija praėjusią savaitę paskelbė „nepageidaujamų” JAV pareigūnų sąrašą, kuriems neleidžiama atvykti į Rusiją. Washington rugpjūčio mėnesį paskelbė „Magnitsky juodąjį sąrašą”. Į jį įtraukti Rusijos pareigūnai, susiję su advokato Sergej Magnitsky mirtimi.

Pasaulio gyventojų skaičius pasiekė 7 mlrd.

Paryžius (BNS) – Azija spalio 31 d. pasveikino pirmuosius „septyniamilijarduosius” pasaulio kūdikius, bet ši džiaugsmą kiek temdo susirūpinimas dėl to, kokį spaudimą dėl žmonių populiacijos „sprogimo” patiria mūsų planeta.

Jungtinės Tautos (JT) skelbė, kad, jų apskaičiavimu, septyniamilijardasis pasaulio kūdikis gims spalio 31 d., ir šalys visame pasaulyje planavo renginius, skirtus šiam svarbiam demografiniam įvykiui.

Filipinai buvo pirmoji valstybė, paskelbusi, kad gimė septyniamilijardasis kūdikis – mergytė Danica May Camacho. Ši 2,5 kg mergaitė gimė Manilos ligoninėje sekmadienį prieš pat vidurnaktį, žybsint žiniasklaidos fotoaparatu blykstėms. Tėvus ir naujagimę pasveikino aukščiausio rango Jungtinių Tautų (JT)

pareigūnai Filipinuose.

Tarp kitų simbolinius „septyniamilijarduosius” Žemės gyventojus pagerbsiančių šalių yra Bangladešas, Kambodža, Indija, Laosas ir Maldyvai. Vis didėjantis susirūpinimas dėl žmonijos poveikio aplinkai ir nuogastavimai, kad po 100 metų galbūt nesugebėsime išsimaitinti, prieš šį simbolinį pirmadienį vertė džiaugtis atsargiai.

Per vieną sekundę gimstant vidutiniškai dviem kūdikiams, pasaulio gyventojų skaičius ateinančiais dešimtmečiais toliau sparčiai didės ir iki 2100 m. perkops 10 milijardų, rodo JT spėjimai. Naujoje JT gyventojų fondo (UNFPA) ataskaitoje pabrėžiama, kad pasaulis susidurs su vis didesnėmis darbo vietų jaunimo armijai problemomis, ypač – neturingose šalyse.

NATO baigia Libijos misiją

Washington, DC (BNS) – NATO oficialiai baigia savo misiją Libijoje, kurią vadina „viena sėkmingiausių” ir kurios metu NATO atskrydžiai suvaidino svarbų vaidmenį nuverčiant Muammar Gaddafi.

Baigėsi neskraidymo zonos nustatymas ir jūrų blokada, kuriuos NATO vykdė nuo š. m. kovo 31 d. Taip

numatyta Jungtinių Tautų (JT) Saugumo Tarybos praėjusios savaitės rezoliucijoje, kuria baigiamas mandatas karo veiksmams. NATO paskelbė, kad baigia šią misiją ir kad 28 valstybių organizacija įgyvendino iš JT gautą mandatą ginti civilius gyventojus nuo žiaurių represijų.

JAV rytinę pakrantę užgriuvo pūga

Washington, DC (BNS) – Šiam metų laikui nebūdinga pūga JAV rytinę pakrantę padengė storu sniego sluoksniu, vietomis iki 40 cm. Smarkaus snygio sulaukė Pennsylvania valstijos dalys. Per įvairius dėl stipraus sniego įvykusius įvykius žuvo jau 9 žmonės. 6 iš jų žuvo avarijose, įvykusioje ant apledėjusio kelio, 84-erių metų senolis mirė sušalęs. 2 milijonai gyventojų liko be elektros.

Žemo slėgio sritis, besitelkianti vidurio Atlanto pakrantėje ir judanti į šiaurės rytus, atnešė sunkų, šlapį sniegą. Daugiausia sniego sulaukė Massachusetts, šiaurės vakarų Connecticut ir pietų New Hampshire.

Sniegas užgriuvo ir didžiuosius pakrantės miestus. New York šeštadienį prasnigo 10 centimetrų, Boston – daugiau kaip 7 centimetrus. Stipraus lietaus ir vėjo talžomame New Jersey Newark oro uoste atidėti skrydžiai.

Dėl užklupusios pūgos sutriko susisiektimas geležinkeliu. Daugybė medžių, neatlaikiusių iškritusio sniego svorio, nuvirto ant bėgių, nutrauktos elektros tiekimo linijos. Pūga pridarė nemenkų nuostolių. Sniego kryptis sutrikdė ir metro darbą New York mieste.

ŠVENTADIENIS

Visi Šventieji, Vėlinės Vėlinės ir mūsų viltis

JULIUS SASNAUSKAS, OFM

Noriu, kad Vėlinės man skelbtų viltį. Tik kas dabar ims ją giedoti? Kas apskritai turi teisę ir galią ją išgiedoti ar iškrikti, ar išdejuoti, išlementi, išmirkčioti? Tai progai parinkti Biblijos pasažai, esą vienu mostu nubraukiantys bet kokias dvejones mirusiųjų prisikėlimu ir amžinuoju gyvenimu? Poetų eilutės, besivaideną balti vėlių suoleliai, nepalaužiamas tikrumas, kad ten bus „visai taip, kaip šiame gyvenime“? Šviesus ir lengvas rudeninis klevo lapas, turbūt paties angelo štai atneštas ant mano kompiuterio? Lai kinybės ir sykiu amžinatvės pranašas. Bet Vėlinėms dera ir kiti metų laikai. Prisimenu kaip stebuklą, kaip apreiškimą baltut baltutėles kaimo kapines Sibire tolimą lapkričio 2-ąją. O dar kitur ta diena, apsipylusi žiedais, kleganti paukščiais, ir ten taip pat kažkas reikšmingai susidėlioja.

Kiekvienąsyk kalbindamas mirtį ir mirusiųjų pasaulį turi pradėti nuo pradžią, nuo tuščio lapo, nuo neatsakytų klausimų. Girdėdavau labiau patyrusius kunigus šnekant, jog apsiprantama „vaikščioti paskui grabus“, įgyjama atsparumo ašaroms, atsiranda iğūdžių guosti ir raminti laidotuvių dalyvius. Bet viskas, atrodo, vyksta kaip tik atvirkščiai. Kada dar nė nekunigaudamas rašiau pirmąjį Vėlinių pamokslą, rankiojau iš Thom Woolf romano skausmo ir nevilties citatas, dėjau prie jų Viešpaties žodžius ar ką nors iš Bernardo Brazdžionio, ir išeidavo žvalūs atsakymai, išiziebdavo žiburėlis, panašus į tą, kurį paskui lydimas saugumiečių palikdavai ant Rasų kalnelio. Dabar nebeišeitų, žinau. Nebesuveiktų. Jau nesirikiuoja vienas paskui kitą anie švytėję ir šildę skiemensys: Vėlinės, vėjas, Vilnius, viltis. Turbūt nublanko mylimi poetai ir mokytojai? Ar nebevilioja švieselė, atsirandanti per daug lengvai?

Taigi greičiausiai neapsiprantama, neužsigrūdinama akistatose su mirtimi. Ko gero, net dirbant kokioj „nutrūkusioj stygoj“. Vis dažniau ateina pasidavimas tam, ką perbėgdama palieka mirtis. Žinoma, nestovi persmelktas nenumaldomo sielvarto prie kiekvienos kapo duobės. Po senovei mėgini taikyti Dievo įkvėptų knygų atsakymus, tačiau ir jie, pasirodo, nebūtinai skuba ištrinti juodas spalvas Vėlinių panoramoje. Antai karalius Dovydas nevilty gražo rankas netekęs bičiulio Jonatano. Kitą sykį jis lyg pamišęs kelias dienas raudos savo žuvusio sūnaus, o visas dvaras nustėręs kuždės: „Karalius verkia.“

Ar ne šventieji puslapiai, turį aukštinti nemirtingąją sielą, kone ciniškai pareiškia, kad žmogui kaip gyvuliui lemta kristi? Arba be menkiausio gailesčio konstatuoja, kad išėjusiųjų nebelieka, kad jų toj vietoj niekada nebematysì. Kažkaip mažyn ir mažyn galimybių optimistiškai pakoketuoti su juodąja viešnia ar dar kuo kitu iš ano būrio, kuris uždaro gyvenimą. Turėtum lyg užsuktas traukti apie sunaikintą mirtį, žarsyti patarimus, kaip saugiai pasiekti amžinybės uostą, tačiau plokštelė

ima ir sustoja.

Neįmanoma kitaip, tik kiekvienąsyk iš naujo melsti sau Vėlinių vilties, tik vis iš naujo leistis išvedamam akis į akį su mirties tikrove, be jokių parengtų atsakymų, be išganingų citatų, be žvakutės rankoje. Kas tada būtų tasai baltas lapas? Kur atsisotojės galėtum tikėtis, kad sulauksi gerosios naujienos, kad suskambės viltis? Ties karaliaus Dovydo sielvartavimais? Ties psalmių posmais, kurie mums skelbia galvijų lemtį? Ties bibline ištarme, kad esame dulkės ir į dulkes pavirsime? Ties paties Jėzaus kapo tamsa?

Tarp to, ką perbėgdama atneša mirtis, būna dalykų, kurie nepriklauso nei didžiam sielvartui, nei privalomam šviesios amžinybės paliudijimui. Paprastų žmoniškų judesių bei situacijų, kartais gaudžių, kartais komiškų, į nieką nepretenduojančių, į jokias iškilias tiesas apie gyvenimą ir mirtį. Anądien per laidotuves man beskaitant maldas keli vaikai prie kapo duobės ėmė žaisti geltonu smėliuku, užsisvajoję, paskendę mintyse, kažką paslaptinai šnibždėdami tarpusavyje. Niekas nepulė jų drausti, aciū Dievui. Galėjai priimti jų žaidimą ir kaip pamokslą. Apie ką? Nežinau. Tiesiog dalis mirties slėpinio.

Arba draugas pasakojo, kaip per budynes viename bažnytkaimyje kažkuris iš giedotojų staiga užtraukė: „Eikit, juodi arkliai, vandens atsigerti.“ Kas jam šovė į galvą, ar prisnūdęs buvo, ar užsimiršo, kur esąs, o gal tie arkliai išniro lyg kokie eschatologiniai padarai, niekas nežino. Bet nė vienas prie karsto net neprunkštelėjo, visi suprato, jog tai mirties išprovokuota. Prisimenu ir savo mamą, kai ji buvo gavusi žinią, kad netikėtai pasimirė viena brangi mūsų giminaitė. Pareinu namo, ji skalbia atsėdusi ant vonios krašto, ir ašaros krinta į pamuiles. Tebepėlioju šiandien, ko daugiau būta tame paveiksle – nuolankaus susitaikymo su visa ko laikinumu, neišsakomo skausmo ar pergalės prieš mirtį? Čia kaip garsioji Juozo Tumo-Vaižganto frazė, mesta kitados Kauno gatvėje: „Maironis pomier.“

Viena išmintinga vienuolė kartą šnekėjo, kad mirties perbėgimas galįs tapti mums Dievo perbėgimu. Tai ir turėtų reikšti gerąją Vėlinių žinią. Bet pirmoji vis tiek perbėga mirtis. Net Jėzaus istorijoje. Net po daugybės apsilankymų į kapines, po visų ugnelių, gražiai plevenančių lapkričio tamsybėse, po išklausytų pamokslų apie amžinojo gyvenimo tikrumą mirtis tebeturės tą patį vardą. Tuos pačius bruožus, kurių nė dvasios kupini rašytojai neįstengė užtušuoti. Kada ir kaip čia šmėkšteli Dievo veidas? Jis – išmeldžiamas, išverkiamas, išsireikalaujamas? Sakytum, visagalis tikėjimas jį mums laiduoja.

Tačiau ir Biblijos herojai kniubo nuo sielvarto mylimuosius praradę. Ir kunigai, visą amžių besipratinę prie mirusiųjų pasaulio, su baigiu virpuliu lauks savosios valandos. Rodos, taip ir lieka tik anie maži, iš pažiūros nereikšmingi judesiai ir epizodai, nors nieko neįrodantys, bet vis dėlto kažkaip neplanuotai ir nelogiškai atsverią Vėlinių siaubą. Kadangi negaliu paaiškinti, iš kur jie,

14 klausimų ir atsakymų apie kontaktinius lėšius

Dažnai baiminamės užduoti rūpimą klausimą gydytojui, mat nesame tikri, ar suprasime painų, medicininiais terminais apipintą atsakymą. Tad šį kartą į rimtus ir juokingus klausimus apie kontaktinius lėšius visiškai paprastai paprašėme atsakyti gydytoją oftalmologę Jolitą Vailionienę.

– **Mano akys nuolat ašaroja. Ar galiu nešioti kontaktinius lėšius? Gal yra specialūs kontaktiniai lėšiai „verksniams“?**

– Jei akys ašaroja, pirmiausia reikia ieškoti priežasčių, kodėl jos ašaroja. Tokiu atveju, nežinant tikrosios ašarojimo priežasties, sunku patarti. Tačiau, kai akys sudirgusios, geriau nešioti akinius.

– **Ar neiškraipo regėjimo lauko spalvoti lėšiai?**

– Jei spalvoti lėšiai teisingai parinkti, t. y. jų padėtis akyje yra gera, regėjimo laukas tikrai neišsikraipys.

– **Ar spalvotus lėšius nešiojantys žmonės mato pasaulį tokia pat spalva, kokios spalvos yra lėšiai?**

– Kai kuriais atvejais – taip. Žmogus mirksėdamas gali matyti spalvotą gyvenimą, jei kontaktinis lėšis neteisingai parinktas, blogas lėšio paslankumas.

– **Koks yra poveikis akims, lėšius nešiojant ilgą laiką?**

– Teisingai nešiojant kontaktinius lėšius, pakitimų akyse neturėtų būti. Ilgainiui gali atsirasti pakitimų, jei nesilaikoma gamintojo bei gydytojo nurodymų.

– **Ar nešiojant lėšius ilgesnį laiką reikia daryti pertrauką? Kuriam laikui jų atsisakyti?**

– Pagrindinė taisyklė nešiojant kontaktinius lėšius – nepamiršti akinių. Kai akiniai ir kontaktiniai lėšiai nešiojami pakaitomis, ilgą pertrauką žiūrint į gyvenimą pro lėšius nereikalinga.

– **Girdėjau, kad spalvoti lėšiai labiau kenkia akims, nes blogiau praleidžia deguonį. Ar tai tiesa?**

– Taip, tiesa. Spalvoti lėšiai pagaminti iš medžiagos, kuri nėra tokia pralaidi deguoniui, kaip naujos kartos skaidrūs lėšiai.

– **Ar nešiojant lėšius daromas poveikis akies raumeniui, ar jis, pvz., neaptingsta?**

– Poveikis lygiai toks pat, kaip ir nešiojant akinius. Argi akiniai – priemonė akims tingėti?

– **Ar gali būti, kad lėšiai yra gana naujas išradimas, todėl dar nenustatyta jų poveikis po daugelio nešiojimo metų? Juk lėšis yra svetimkūnis, kasdien tūnantis akyje, dėl kurio kartais graužia akis.**

– Lėšiai tikrai jau nebėra naujas išradimas, tačiau pėdsakų akyje, neteisingai juos nešiojant, jie gali palikti jau ir po metų.

– **Girdėjau, kad lėšiai nuo karščio lydosì. Ar vis dėlto galima su jais eiti į pirtį?**

– Į pirtį, maudytis baseine, jūroje, ežeruose geriau eiti be kontaktinių lėšių, bet ne dėl kenkimo kontak-

tiniams lėšiams, o dėl infekcijos rizikos. Vis dėlto jei nutarėte elgtis priešingai, naudokite tik vienadienius lėšius ir po maudynių ar pirties būtinai juos išsiimkite.

– **Ar nekenkia akims nuolatinis lėšių išidėjimas, išėmimas – ar į akis nepatenka bakterijų ir pan.?**

– Neteisinga higiena padidina akių infekcijos riziką. Prieš išidedant ir išimant kontaktinius lėšius, būtina plauti rankas su muilu ir vandeniu.

– **Ar galima su lėšiais maudytis? Ar yra tik specialios tam skirtos jų rūšys?**

– Geriau maudytis be kontaktinių lėšių. Vis dėlto, esant reikalui, tai patartina daryti tik su vienadieniais, o po maudynių juos išsiimti.

– **Kas gali nutikti, jeigu ilgai neišimi lėšių? Sakykime, vienos dienos lėšius nešioji 2 ar 3 dienas?**

– To daryti negalima. Vienadieniai lėšiai yra vienkartiniai ir panaudojus išmetami. Akiai pritrūks deguonies, žmogus pradės prastai matyti bei prastai jausis akys. Padidėja infekcijų galimybė. Neišimti (iki 1 mėn.) galima tik didelio pralaidumo deguoniui silikono-hidrogelio kontaktinius lėšius. Norint lėšius nešioti daugelį metų ir nepatirti jokių komplikacijų, nereikėtų jų dėvėti tol, kol jie apsinės ar pradės perštėti akis.

– **Koks skirtumas tarp vienedienių ir ilgesniam laikui skirtų lėšių?**

– Jei žmogus kontaktinius lėšius naudoja retai (1–2 kartus per savaitę), tokiu atveju tinkamiausi yra vienedieniai lėšiai. Be to, nešiodami vienedenius kontaktinius lėšius, nesusidursite su didelėmis jų priežiūros problemomis. Jei vis dėlto norisi nešioti lėšius kiekvieną dieną, puikus variantas yra ir ilgesnio nešiojimo lėšiai. Tačiau reikia žinoti, kad ilgesnio nešiojimo lėšius reikia dezinfekuoti, valyti. Ant tokių lėšių per visą nešiojimo laiką susikaupia apnašos, kurios pradeda dirginti akis. Žmogus prasciau pradeda matyti, akys parausta, peršti.

– **Kokius lėšius nešioti pataria gydytojai – vienedenius ar ilgesnio laikotarpio?**

– Geriausi yra vienedieniai lėšiai, tačiau šiuolaikiniai, didesnio pralaidumo deguoniui, ilgesnio laikotarpio lėšiai taip pat yra puikus pasirinkimas. Ypač tiems, kurie kartais miega su kontaktiniais lėšiais. Daugelis naujesnių silikono-hidrogelio lėšių gali būti nešiojami neišėmus nuo 6 iki 30 parų, priklausomai nuo medžiagos, iš kurios jie pagaminti. Vienadieniai lėšiai yra patogūs dėl to, kad kaskart įdedamas švarus, naujas lėšis. Jie ypač svarbūs tiems, kurie lėšius nešioja nereguliariai, taip pat alergiškiems žmonėms. Viskas priklauso nuo konkretaus asmens poreikių ir galimybių.

Bernardinai.lt

kaip ir manasis klevo lapas ant kompiuterio, gal nebus per daug paika tikėti, jog tai likę Dievui besivejant ir pasivijus mirtį. Nėra ko laukti, kad jis atskleistų mums visas kortas. Mįslingo pavidalo dėsnis ir čia galioja. Ir žodžiai apie viltį, kad ji ne viltis, jeigu regima.

Keista, bet dabar čia pat ir Kris-

tus, mirties nugalėtojas. Ne tik todėl, kad ant kryžiaus šaukė apie Dievo užtemimą, kad buvo guldomas į kapą ir apraudojamas. Evangelijoje yra vieta, kai jis braižo mįslingus ženklus ant žemės. Po jų mirtis traukiasi, išgirstamas tylus kvietimas gyventi. Čia ir amžinai.

„Laikas“

Gyvenimo sūkuryje

INDRĖ TIJŪNĖLIENĖ

Nr. 6

Šiauliuose aplankėme sutrikusio intelekto ir su fizinėmis negaliomis vaikų globos namus „Šaltinis“. Direktorė Marija Makarovienė dėkojo už siuntinius, kuriuos „Saulutė“ seniau siųsdavo. Namuose gyvena 70 vaikų nuo 4–18 metų, apie 20 yra našlaičiai. Liūdna, kad prieglaudose augančius vaikučius retai kas aplanko. Namai tvarkingi, darbuotojos rūpestingos, švelniai padeda mažai patiemis galintiems. Sugebantys mielai parodo, kaip gali pavaikščioti, vieni kalba ir pasakoja, kiti įvairiais garsais stengiasi išsireikšti. Yra užsiėmimų ir kompiuterių klasės. Trūksta fizinės terapijos įrangos. Kieme takelio plytelės iširusios, išsivarčiusios, reikėtų naujų takelių, kad vaikučiai galėtų pavaikščioti, triratais pavažinėti. Namai pastatyti 1973 m. Reikėtų geresnės bibliotekos, treniruoklių salės, naujos žaidimų aikštelės kieme.

Aplankėme ir Šiaulių miesto savivaldybės vaikų globos namus. Jų direktorius Rimantas Žasinas taip pat prisiminė iš „Saulutės“ gautas siuntas ir šiltai minėjo Sigitą ir Rimą Vertelkas, kurie emigravę išsikūrė Čikagos apylinkėje ir padėdavo „Saulutės“ surinktus daiktus pakuoti ir krauti į talpintuvus. Globos namuose auga 87 vaikai, dirba 55 darbuotojai. Patalpos statytos 1959 m., kai kur suremontuota, bet trūksta lėšų tolimiesiems remontams. Sutikti vaikučiai mielai bendravo su auklėmis. Vaikai po 12 gyvena „šeimose“. Mažyliams reikėtų atnaujinti žaidimų aikštelę.

Susitikome su keliais „Saulutės“ paramą gaunančiais studentais. Nuostabu, kad akla studentė, nepaisant sudėtingo gyvenimo, nepasiduoda. Sėkmės linkime sunkią jaunystę turėjusiai našlaitei, kuriai po aklos motinos mirties pasisekė įstoti į universitetą ir studijuoti išsvajotame fakultete. Aplankėme tvarkingą 9 vaikų šeimą, kurią paremti pasiūlė seselė Nijolė Sadūnaitė. Vaikučiai guvūs, dalyvauja bažnytiniame chore, jie džiaugsmingai rodė savo piešinėlius, rašinėlius, deklamavo.

Ši gausi šeima yra anonimiškai minima Vandos Juknaitės knygoje „Tariamais iš tamsos – pokalbiai su vaikais“, kur autorė klausia Jonuko: „Ar tavo tėtis milijonierius, kad jis gali išlaikyti tiek vaikų?“ Jonas atsako: „Ne, jis ne milijonierius, bet jis vis dėlto kiekvieną dieną dirba... Mama buvo prancūzų kalbos mokytoja... bendraujam per priešpiečius, vakariene... Bet susėdam... Pas mus stalas mažas labai... Sakykim, vieni nueina į balkoną, bet atstumai nedideli ir bendravimas vyksta... Pas mus buvo lova trijų aukštų. Bet mes labai ant jos mėgdavom šokinėti, kaip kokie tarzanai, tai ji... nebeatlaikė. O šiaip mes visi vaikai vienam kambary... Bet tėtis viską taip gerai sugalvojo ir viskas labai mažai užima vietos. Dieną viskas susiskleidžia...“

Zita Marčiulionytė ir Jonas Grišniai ne tik mus prisimena įvairiomis progomis ir internetu atsiunčia gražiausius muzikinius ir vaizdinius

sveikinimus su apmąstymo vertais posmeliais, bet ir padeda Lietuvoje, sutinka pabendrauti, paveža į mums reikalingas vietas.

Apsitūloję pavaikščiojome Pilies gatvėje, ieškodami suvenyriukų anūkeliams (jų turime 11). Stebėjomės, kaip prekeiviai nesušala į ledą. Prie Katedros susitikome Zitą ir Joną, buvome dėkingi, kai jie mus nuvežė į Belmonto krioklių restoraną susitikti su dainininke Laima Lapkauskaitė, Marijampolės vaikų choro „O lia lia“, o dabar grupės „Mokinukės“ vadove. Restorano antrame aukšte vyko jos statomo spektaklio filmavimas. Ji mielai atvežtų „Mokinukus“ į JAV, tik kelionė per brangi.

Nudžiugome per televiziją pamatę koncertuojančias sesutes Daunytės – Vitą Mariją, Joaną, Kotryną, Ugnę ir Elena.

Kotryna, Joana, Elena ir Vita Marija Daunytės. Tomo Bauro nuotr.

Su jaunatvišku entuziazmu, bet švelniai ir lyriškai, su trykštančiu muzikalumu jos atliko „Amazing Grace“, ką vėliau buvo galima matyti per „Youtube“ www.youtube.com/Regnum_Musicale (3-čias vaizdo įrašas). Jos skambina arfa ir pianinu, groja smuiku, dainuoja.

Sesutės yra dukterys tragiškai žuvusio Vaidoto Daunio (1958–1995), su kuriuo susipažinome, kai jis, būdamas žurnalo „Krantas“ redaktorius, lankėsi Čikagoje. Likusi jauna našlė, Raimonda užaugino sūnų Augustiną (dabar vedęs ir turi dukrytę), į mokslus tebesiunčia ypatingai muzikalias dukrytes.

Užsukę pas jas dar kartą gerėjome koncerto įrašui, tiesa, apsirengę šiltais megztukais, nes buvo taupoma šiluma. Jos padovanojo mums Vaidoto tėvelio Stasio Daunio knygą „Pro metų šakas“, Vaidoto poezijos knygą „Kelio ženklai“ ir knygą „Kūrybos karalystės šviesa“, kurioje yra V. Daunio pokalbiai, straipsniai, poezija. Viskas, ką Daunys rašė, palydėta filosofinių minčių. Knygos išleistos po jo mirties.

Knygoje jo našlė Raimonda sako: „Vaidotas buvo subtilus žmogus, vengė blogo veiksmo, net minčių. Manė, kad tas blogis gali realizuotis. Jo idealas buvo Kristus.“ Vaidotas teigė: „Esame pasaulyje, kad savo kūryba atsakytume Sutvėrėjui... Pasaulis atrandamas per gimtąją kalbą. Joje slypi išmintis, atmintis, tradicija.“

Bus daugiau.

AKIŲ LIGOS

**DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER**
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
**4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL**
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
**6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638**
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Plačiajuostė Lietuva

Atkelta iš 2 psl. vertes turinčių įmonių. Lietuvos BVP siekia per 40 milijardų dolerių, todėl net ir nedidelis sėkmingų iniciatyvų skaičius gali turėti ženkliai teigiamą įtaką. Pvz., norint du kartus – iki 40 proc. – padidinti skvarbą reikėtų apie 350 milijonų dolerių investicijų, o pagal TVF ataskaitą rezultatas būtų per 1 milijardo dolerių BVP padidėjimas. Tai – geras verslas!

Tad kaip „Plačiajuostė Lietuva 2030“ gali „tapti kūnu“? Žinau, kad Lietuva turi reikalingus žmogiškuosius išteklius, o jos mokymo sistema yra puikiai pritaikyta technologijų mokymui. Finansinis kapitalas geriems sumanymams ir geriems verslo planams visados yra pasiekiamas: Lietuvoje, iš ES fondų bei užsienio. Esu įsitikinęs, kad, siekiant investuoti į plačiajuostį ryšį, bendradarbiaujant su kitomis valstybėmis, sukuriant inkubacinę aplinką naujoms

įmonėms, įkuriant pasaulinio lygio mokslinių tyrimų centrus ir puoselėjant verslo kultūrą šalies mastu, Lietuvos naujojo amžiaus ekonominės aplinkybės bus išlaisvintos. Istorijai palikime patikrinti, ar Lietuvos vadovai šiandien turi viziją ir drąsos nusibrėžti tikslus ir investuoti tam, kad įgyvendintų šios kelionės galimybes.

Esu tikras, kad mes, lietuviai kolegos iš užsienio, galime kiekvienas savaip pagelbėti Lietuvai įgyvendinti šią „Pačiajuostės Lietuva“ svajonę. Tegu ši konferencija būna naujos revoliucijos pradžia, panašiai, kaip tai atsitiko prieš 20 metų.

Pranešimas skaitytas XV Mokslo ir kūrybos simpoziume Kaune 2011 m. liepos 3 d.

Dr. Arūnas Šlekys – JAV įmonės „Hughes Network Systems“ viceprezidentas.

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

Air Freight

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Trucking

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Vartai į Trakų Vokės dvaro teritoriją.

Užuotrakio dvaro rūmai.

Kelionė po grafams Tiškevičiams priklausiusius dvarus

ANTANAS SEIBUTIS

Šių metų paveldo dienų proga prie grafų Tiškevičių paveldo prisiliesti buvo kviečiami ir Biržų rajono bendrojo lavinimo mokyklų 8–12 klasių mokiniai ir dalyvauti rašinių konkurse „Kokie būtų Biržai be Tiškevičių palikimo?“ Į kvietimą atsiliepė viena mergina iš „Atžalyno“ mokyklos ir penki „Saulės“ gimnazijos atstovai. Juos visus su savo mokytojomis muziejininkai ir pakvietė aplankyti grafams Tiškevičiams priklausiusius dvarus – Užutrakį, Lentvarį ir Trakų Vokę.

Užuotrakio dvaras

Užuotrakio dvaras ir parkas yra Trakų istoriniame nacionaliniame parke, pusiasalyje tarp Galvės ir Skaisčio ežerų. Užutrakio ansamblis pastatytas XIX a. pab.–XX a. pr. Juozapo Tiškevičiaus pastangomis. Neoklasicistinio stiliaus rūmai su terasa, projektuoti garsaus lenkų architekto Josef Huss, tapo dvaro sodybos kompoziciniu centru. Puošniausios yra rytinės ir vakarinės pastato pusės.

Rytinėje pusėje vyrauja arkinės durys su Užutrakio Tiškevičių herbu viršuje. Nuo rytinės pusės į parterį vedė atviri dešimties pakopų laiptai. Galvės ežero krante sumūryta baliustrada su masyvia raudonų plytų ir skaldytų akmenų mūro atramine siena. Terasa su baliustrada – neatšiejama rūmų vakarinio fasado dalis. Nuo šios terasos atsiveria Galvės ežeras ir Trakų salos pilis.

Užuotrakio dvaro parką sukūrė visame pasaulyje žinomas prancūzų

kraštovaizdžio architektas ir botanikas Edouard André. Parkas buvo sumanytas kaip vandens parkas. Užutrakio pusiasalyje buvo įrengta sudėtinga, daugiau nei dvidešimties tarpusavyje ir bent su vienu iš didžiųjų ežerų susieta tvenkinių sistema. Trakų istorinio nacionalinio parko vadovybės dėka pradėti ir toliau vykdomi Užutrakio dvaro sodybos bei parko restauravimo darbai. Šiuo metu Užutrakio dvaras ir parkas naudojamas įvairiems renginiams organizuoti. Nuo 2005 metų liepos–rugpjūčio mėn. savaitgaliais vyksta kamerinės muzikos vakarai.

Gido Antano lydimi biržiečiai susipažino su naujausiais atstatymo darbais, šiemet atstatytais paminklais, terasa su baliustrada, restauruotomis salėmis – Veidrodine, Svečių, rūmų rūsyje surengta istorinių rūmų nuotraukų paroda.

Lentvario dvaro sodyba ir parkas

Nuo XVII a. minimas Litovariškių (Landvarovo) dvaras, iš kurio XIX a. atsirado Lentvario vietovardis. Manoma, kad pirminis dvaro pavadinimas yra kilęs iš asmenvardžio. Šlovingieji dvaro laikai prasideda, kai 1850 metais dvarą nusiperka grafas Juozapas Tiškevičius. Aukso amžių dvaras išgyveno valdant jo sūnui Vladislovui Tiškevičiui. Po jo mirties 1936 metais dvarą tik trejus metus, iki 1939-ųjų, valdė jo sūnus Eugenijus. Grafai Tiškevičiai pasistatė anglių neogotikos stiliaus rūmus, prie jų pasodino didelį parką, sukurtą žymaus prancūzų kraštovaizdžio architekto Edouard André. Pagrindinės Lentvario dvaro sodybos ansamblio

plano detalės liko nepakitusios.

Dvaro klestėjimo laikais ansamblį sudarė per 10 pastatų: erdvūs dviejų aukštų rūmai, karvidės, arklidės, daržinė, išpūdinga kavinė „Rivjera“ su viešbučiu svečiams ant ežero kranto, kiti ūkiniai pastatai ir reto grožio kalnų peizažą atkartojantis parkas. Dvaro sodyba kartu su Lentvario ežeru apima daugiau nei 60 hektarų teritoriją. Išpūdingi, pilį primenantys rūmai buvo statomi dviem etapais – 1865–1866 metais ir 1899-aisiais, kai juos sumanė perstatyti Tiškevičius. Raudonų plytų rūmai buvo rekonstruoti romantizmo epochą simbolizuojančiu angliškuoju Tudorų stiliumi. Dėl neogotikos elementų, į dangų aukštyt šaukiančio bokšto, rūmams prigijo pilies vardas.

Per Pirmąjį pasaulinį karą Lentvario dvaro rūmus nusiaubė rusų armija. Ištikus ekonominiams sunkumams, tarpukariu Tiškevičius rūmų neatstatinėjo, juos konservavo. Po Antrojo pasaulinio karo rūmuose įsikūrė Lentvario kilimų fabriko, garsėjusio savo audžiamais kilimais visoje Sovietų Sąjungoje, administracija.

Lentvario dvaro parkas yra vienas gražiausių, ypatingo dėmesio vertas istorizmo epochos kūrinių. 2007 m. rugsėjį dvarą ir dalį šalia esančios teritorijos įsigijo UAB „Ranga Group“ savininkas Laimutis Pinkevičius.

Biržiečiams apsilankymas Lentvario dvare paliko dvejopą išpūdį. Prieiti prie aukšta tvora, šunimis ir apsauga saugomų rūmų negalima. Kiek teko skaityti, dvaro ir parko teritorijoje gyvena per 40 šeimų, įrengti socialiniai būstai. Kol ten gyvens žmonės, naujasis savininkas nelabai nori investuoti į tiek rūmų, tiek ir parko tvarkymą, tad Lentvario dvaro ateitis tikrai nespindi aukso spinduliuose.

Trakų Vokės dvaras

Dvaras buvo pastatytas XIX a. antroje pusėje, kai Trakų Vokę atiteko Vilniaus bajorų maršalkai grafui Jonui Tiškevičiui. Dvaro sodyba išsiskiria pastatų architektūroje atsispindinčiu istorizmo laikotarpiui būdingu stilistinių formų gausumu, panaudotu kuriant vientisą, harmoningą, paremtą bendrais kompozicijos principais, ansamblį.

Dvaro rūmai pastatyti žymaus italų kilmės lenkų architekto Leandro Markoni, pagal Lazenkų Varšuvos rūmų pavyzdį. Meniniu požiūriu tai

vienas vertingiausių neoklasicistinių rūmų pavyzdžių Lietuvoje. 1890 m. aplink dvarą užveistas parkas, kurį projektavo prancūzų kraštovaizdžio architektas André. Iki šių dienų išliko grakštūs Pietų vartai – tai vieni vertingiausių neogotikinio stiliaus vartų Lietuvoje.

Taip pat savo unikalėmis architektūrinėmis neobaroko formomis išsiskiria dvarui priklausanti arklidė. Išliko ir 1870 m. statyta neogotikinė koplyčia, kurios rūsiuose buvo laidojami Tiškevičiai. Dabar rūmuose įsikūrusi Lietuvos karališkoji ba-

Užuotrakio parko skulptūra: Mergelė Marija su kūdikiu.

jų sąjunga. Arklidėse veikia biudžetinė įstaiga Trakų Vokės bendruomenės kultūros centras, Trakų Vokės seniūnija.

Po Trakų Vokės dvaro rūmus mus vedžiojo Bajorų sąjungos atstovas, supažindindamas su salėmis, oranžerija, net rūmų Vaiduokliu, su kuriuo jis kartas nuo karto „susitinka“. Štai tokioje romantiškoje aplinkoje Biržų muziejaus direktorius Gintaras Butkevičius ir jo pavaduotoja Edita Lansbergienė įteikė padėkos, įvertinimo raštus rašinių konkurse dalyvavusiems mokiniams Šarūnui Mačinskui, Ugnei Vaitkutei, Laurai Davidonytei, Arnui Stapulioniui, Gabrielei Mileikaitei iš „Saulės“ gimnazijos bei Brigitai Klezytei iš „Atžalyno“ vidurinės mokyklos, jiems padėjusiems mokytojams Marijai Jonėnaitei, Virginijai Kalninienei ir Adelei Samulionienei.

Grįžo iš kelionės biržiečiai dar kartą įsitinkę, kad gana tokius tolimus Biržų ir Trakų kraštus ir tikrųjų sieja vienas bendras vardikilis – grafų Tiškevičių giminė, jos atstovai, jų statyti ir puoselėti dvarai.

Lentvario dvaro rūmai dažnai vadinami pilimi.

<http://lt.wikipedia.org>

Gamtoje įsivyrauja ramybė

Ilgai džiaugęsi švelniais saulėtais rudeniškais orais tik trumpam sulaukėme pirmųjų rūsčių rudeniškų dienų. Net ir neesant šalnų, gamtos reiškiniai vyko pagal savo kalendorių. Pirmieji kaip ir kasmet pagelto pelkėje augančių beržų lapai. Tik jau vėliau žalumą prarado ir smėlynuose įsikūrę medžiai. Rudeniška aukštapelkė atrodo itin patraukliai. Gražiai nugeltusių saidrų apsuptos žaliuoja pušelės, kur ne kur išsiskiria žali, raudoni kiminių ploteliai.

Neparastai puošnūs ir Gličio pelkėje augantys pušynai su gražiai geltonuojančiais melvenių sąžalynais. Sausumoje pavieniui dar žydi dirvinės buožainės, mėlynuoja apskritalapių katilėlių taurelės, juodalksnyne raudonuoja kuklūs raudonstiebių snapučių žiedeliai, tebežydi raudonžiedės notrelės. Juodalksnyno pakraštyje prieš šalnas stebėta žiedą išskleidusi baltažiedė plukė, paežerėje geltonais žiedais pasipuošę pelkinė puriena, o štai aukštapelkėje stebėjome ir pavieniui pražydusią siauralapę balžuvą. Atvirose sausmėse kur ne kur geltonuoja žydinčios vienagraižės kudlės.

Vienas po kito iš gamtovaizdžio dingsta šilumamėgiai gyvūnai. Dar ne taip senai palei vandens telkinius skraidė vėlyvi žirgeliai. Paskutinių naktų šalnos trumpam sustingdė ramybės šiltakraujams neduodančius įkyrias kraujasiurbes briedmuses. Įdienojus Viešvilės stovinčio vandens užutėkiuose vikriai ratais zuja vandens vabalų sukučių pulkeliai. Dar nereta išvysti bešokuojančią pievinę varlę, bet roplių jau nebematyti. Pakelėje ramiai tįsanti jauną paprastąją žaltį paskutinį kartą stebėjome spalio penktąją.

Mažiau besigirdi paukščių balsų. Aptilo energingai giedojusios jerubės. Dabar jas retai beišgirsi. Su rudeniu atsisveikino spalio pradžioje skambiai tilindžiavusios pilkosios pečialindos. Bet dar prieš kelias dienas saulės nutviekstoje pelkėje vidurdieny burbuliavo tetervinai. Rezervato kaimynystėje ant pamiškės sodybos stogo tupinėja ir net giedoti bando gana vėlai mūsų kraštą paliekanti dūminė raudonuodegė. Kiekvienas gyvybės krustelėjimas dabar kur kas labiau krinta į akis nei visokeriopo bruzdesio prisotintoje pavasario ar vasaros gamtoje.

Bebrai renčia, stiprina užtvankas. Versdamasis per viršų šniokščia išsiliejusio upelio vanduo, užtvindy-

damas ir dalį slėnio. Pakrantėse pagraužti boluoja beržai. Nesant bebrų mėgstamų drebulių jie yra pagrindiniai mitybiniai medžiai. Pievose, net kelkraščiuose ar tarpvėžėse tamsuoja šernų išverstų velėnų lopai. Čia pat ieškodami žaliuojančios žolės lankosi stirnos bei elniai. Beje prieš keletą dienų pakelėje stebėta stirna su trimis jaunikliais. Šie žvėrys dažniausiai veda dvynius ir tokia skaitlinga vada pasitaiko retokai.

Jau ne pirmas paeiliui ruduo, kada pelkės atėjusįjį pasitinka nuo drėgmės gausos žliugsinčiais samanų patalais. Jos tarsi atgimė iš naujo. Matyt, dėl vandens pertekliaus kai kur pelkių pažemėjimuose išnyko spanguolės. Nors ir reiklūs drėgmei šie šlapynių augalai nepakelia nuolatinio užmirkimo. O tai tęsiantis ne vienerius metus vietoje spanguolių ima išgalėti iki šiol tebežaliuojantys kupstiniai švyliai. Iš pelkių ištekęsios Viešvilės vaga vandeninga, apsupta žemumose įmirkusių slėnių. Tik kai kur vagos išplatėjimuose išnyruosiose seklumose per tamsų vandenį galima įžiūrėti smėlėtą dugną. Šiemet vienas iš nedažnai pasitaikančių atvejų, kuomet visus metus be pertrūkių Viešvilę pamaitina pelkių vanduo, kuris iš upelio aukštupio dabar plūsta gana gausiai.

Kaip įpusėjusio rudens ženklai stebėti pavieniui ar padrikai būreliuose kartu su paprastaisiais kiki-liais nuolat skrendantys šiaurės kiki-liai. O štai spalio septynioliktąją gailiai cypdami net vidurdieny skrido kiti „šiauriečiai“ baltabruviai straz-dai. Virš rimstančio miško vis pralekia gijoje besiblaškantys eglinių kryžiasnapių pulkeliai, sučirendami nu-plazda dirviniai vieversiai. Giles iš-barstė ažuolai. Tad nebeliko čia besilankiusiųjų kėkštų, kurie daugumą jų jau spėjo surinkti.

Greta rezervato augantys bukai šiemet subrandino ir jau išbarstė gausų riešutėlių derlių. Kažkada netolimose rezervato apylinkėse pietiniame girios pakraštyje žmogaus pasodinti medžiai kai kur pušynuose gana vešliai sužėlė ir suformavo tankius tamsius miškus. Sudygę iš, matyt, gyvūnų išplatintų sėklų, bukai pamažu plinta. Pavieniai jauni medžiai auga ir Viešvilės gamtiniame rezervate netgi tolokai nuo motinių medžių.

Viešvilės valstybinio gamtinio rezervato vadovybės informacija
Bernardinai.lt

A † A JURGIUI JONUŠONIUI

mirus, reiškiame gilią užuojautą jo sūnui ROMUI JONUŠONIUI su šeima.

Lietuvių Tautinių šokių instituto valdyba

Brangiai mamytei

A † A ONAI NORVILIENEI

mirus, Draugo fondo tarybos narį dr. ALGĮ NORVILĄ, jo šeimą ir visus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame.

Draugo Fondo taryba

A † A PETRUI DIRDAI

iškeliavus Amžinybėn, nuoširdžiai užjaučiame velionio žmoną Ireną Dirdienę, Jaunimo centro Moterų klubo pirmininkę, visus artimuosius ir gimines.

Jaunimo centro taryba ir valdyba

Prahos deklaracija, genocidas ir holokaustas

Atkelta iš 3 psl. tik karui prasidėjus, kai vokiečiai Lenkijoje atrado milijonus žydų, kuriais naciai norėjo atsikratyti.

Pradžioje buvo numatyta juos apgyvendinti Liublino vaivadijoje. Prasidėjus karui su sovietais, ten buvo atrasta dar keli milijonai žydų, ir jiems Liublino žemės nebūtų užtekę. Laikina buvo planuota visus žydus perkelti į prancūzų valdytą Madagaskaro salą, tačiau tos minties greitai buvo atsisakyta. Garsioje Wansee (Berlino miesto apylinkė) 1942 m. konferencijoje aukštieji nacių vadai priėmė taip vadinamą „Final solution“, pagal kurią visi vokiečių

rankose esantys žydai turėjo būti sunaikinti. Iki karo pabaigos taip įvairiu būdu buvo sunaikinta 5 mln. žydų civilių gyventojų, dauguma – iš Rytų Europos kraštų.

Bendrai sudėjus, naciai ir bolševikai yra nužudę apie 14 mln. nekaltų civilių (ne kareivių) gyventojų, iš jų sovietai turbūt būtų atsakingi už visų tų aukų trečdalį. Jei žiūrėsime iš lietuvių tautos taško, tas santykis turbūt apsiverstų atvirkščiai. Kaip ten bebūtų, istorija turėtų griežtai pasmerkti abu totalitarinius XX a. režimus. Abu jie yra kalti, tik vienas gal truputį daugiau, o kitas – mažiau.

Vilniuje švenčiama šv. Huberto diena

Didelis būrys medžiotojų iš visos Lietuvos spalio 31 dieną, sekmadienį, po vidurdienio susirinko Vilniaus Rotušės aikštėje švęsti savo globėjo šv. Huberto dieną. Nuotr. Šventė prasidėjo vidurdienį medžiotojų eiseną nuo Katedros iki Rotušės aikštės.

Martyno Ambrazo (ELTA) nuotr.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Kun. dr. Kęstutis Trimakas, sekma-** dienį, spalio 30 d., vykdamas į „Draugo“ pietus, pateko į autoįvykį ir susižeidė. Šiuo metu jis gydomas Mount Sinai ligoninėje. Linkime gerb. kunigui kuo greičiau pasveikti.

■ **JAV LB Lemonto apylinkės Socialinių** reikalų skyrius trečiadienį, lapkričio 3 d., 1 val. p. p. kviečia visus į PLC skaityklą, kur bus rodomas Lietuvos TV filmas „Salakas“ iš ciklo „Mūsų miesteliai“. Skyriaus raštinė atidaryta trečiadieniais nuo 10 val. ryto iki 4 val. p. p. (PLC rūsyje, greta lifto). Tel. 630-243-8611.

■ **Buvę Maria High School ir St. Casimir Academy** abiturientai, mokytojai, šeimų nariai ir draugai kviečiami į metines šv. Mišias pasimelsti už visus mirusiųsius ir už tai, kad kongregacijos steigėja Motina Marija Kaupaitė būtų paskelbta Palaimintąja. Šv. Mišios, kurias atnašaus kun. Msgr. Dennis Lyle, St. Mary of the Lake Seminary, Mundelein, rektorius, vyks lapkričio 5 d., šeštadienį, 9:30 val. r. seselių Motiniškajame name, 2601 W. Marquette Rd., Chicago. Prieš Mišias – 9 val. r. – bus skaitomi mirusiųjų vardai.

■ **Švento Kazimiero kapinių sklypų** savininkų draugija rengia mirusiųjų paminėjimą prie Steigėjų paminklo lapkričio 6 d., sekmadienį, 1 val. p. p. Dalyvaus kun. prelatas Jonas Kuzinskas ir šauliai. Kviečiame visuomenę atvykti ir prisiminti mirusiųsios maldos.

■ **Marijos Remienės antrosios knygos** „JAV lietuvių kultūros keliuose“ sutiktu- vės įvyks lapkričio 13 d., sekmadienį, 1 val. p. p. Lietuvių dailės muziejuje, PLC, Lemont. Programoje dalyvaus rašytoja, buvusi „Draugo“ vyr. redaktorė Danutė Bindokienė ir „Draugo“ bendradarbis dr. Romualdas Kriaučiūnas. Popietę globoja skautininkių ir vyr. skaučių draugovė „Sietuva“. Draugovės draugininkė dr. Vilija Kerelytė.

■ **Eglės Juodvalkės knygos apie Lie-** tuvos partizanus „Sakalai naktį nemiega“ sutiktu vės vyks Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre lapkričio 20 d., sekma- dienį, 1 val. p. p. Paskaitininkė – „Draugo“ vyr. redaktorė dr. Dalia Cidzikaitė, pro- gramos vedėjas Linas Umbrasas. Rengia Lietuvos rašytojų draugija.

■ **Vydūno fondas kviečiame lietuvių vi-** suomenę ir skautiškosios šeimos narius lapkričio 20 d. 12:30 val. p. p. dalyvauti pasaulinio lygio mokslininko, Purdue University profesoriaus emerito Romualdo Viskantos pagerbime, kuris vyks Pa- saulio lietuvių centre (14911 127th St., Lemont, IL 60439). Programoje: trumpa akademinė dalis ir pietūs. Apie dalyvavi- mą prašoma pranešti iki lapkričio 6 d. Militai Lauraitienei tel. 708-489-2941.

■ **Po dvidešimties metų pertraukos** Lietuvoje sukurtas istorinio veiksmo filmo „Tadas Blinda. Pradžia“ didžioji prem- jera JAV, dalyvaujant filmo kūrybinei grupei ir pagrindiniams aktoriams, vyks ištaigingame „Muvico Theater“ (9701 Bryn Mawr Ave., Rosemont, IL. 60018) lapkričio 27 d., sekmadienį, 5 val. p. p. Daugiau informacijos – tel. 630-464-5000.

ISŠ ARTI IR TOLI...

■ **Lapkričio 5 d., šeštadienį, 3 val. p. p.** visi kviečiami į tarptautinio pripažinimo sulaukusio berniukų choro iš Šiaulių „Dagilėlis“ koncertą Apreiškimo parapi- joje (259 North 5-th Street, Brooklyn, NY 11211).

■ **Lapkričio 16 d. 7:30 val. v. E. J.** Thomas Performing Arts Hall (198 Hill St., Akron, OH 44325) violončelininkas Joshua Roman atliks Debussy, Piazzo- lla, Visconti ir Brahms kūrinius. Akom- panuos pianistas Andrius Žlabys.

■ **Lapkričio 19 d. 8 val. v. Lenkų na-** muose (177 Broadway Clark, NJ 07066) koncertuos grupė iš Lietuvos „Lemon Joy“. Nors grupės pavadinimas ir nelietuviškas, bet jie atlieka tikrai ge- ras lietuviškas dainas. Jų galite pasi- klausyti tinklalapyje myliumuzika.lt. Bi- lietus užsisakyti galima tel. 732-713-5108 (Žilvinas) arba el. paštu zilvis_ bublis@yahoo.com

PERKA

Pirksiu Žmuidzinavičiaus, Rimšos, Vizgirdos ir Kasiulio tapybos darbus.
Tel. 708-349-0348.

Kun. dr. Kęstučiui A. Trimakui paskirta Lietuvių rašytojų draugijos literatūrinė premija už dvi jo poezijos knygas „Ieškančiojo pėdsakai“ ir „Jis man dovanojo būti“. Premijos mecenatas – Lietuvių Fondas. Gautą piniginę premiją kun. K. Trimakas išdalijo lietuviškos katalikiškos spaudos paramai. **Draugo fondo taryba nuoširdžiai dėkoja kun. K. Trimakui už 300 dol. auką „Draugo“ laikraščio leidybai paremti.**

Naktį iš šeštadienio į sekmadienį JAV bus atšauktas vasaros laikas. Laikrodžio rodyklę reikės pasukti viena valanda atgal.

Kasmetinis ŠALFASS suvažiavimas vyks Lietuvių klube 877 E. 185th St., Cleveland, OH 44119 š. m. lapkričio 19 d. nuo 11 val. r.

Tos pačios dienos popietę Lietuvių klube bus labdaringas vakaras. 8 val. v. vyrų kvarteto (Jonas Muliolis, Rytis Urbaitis, Ed Kijauskas ir Paulius Nasvytis) ir čigoniškos muzikos grupės „Harmonia“ (Virginijos Muliolis ir Danutės Liauba) pasirodymas.

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje vyksta daug renginių. Dažni svečiai čia ir Čika- gos lituanistinės mokyklos mokiniai. Muziejaus darbuotoja Rita Janz veda istorijos pamoką šeštokams.

Audronės Sidaugienės nuotr.

Šeštadienį, spalio 29 d., Čikagos lituanistinėje mokykloje vyko „Dainų diena“. Mokiniai, susirinkę prie „laužo“, mokėsi dainuoti dainas. Prie „laužo“ atvyko ir svečiai iš Lietuvos, Kauno valstybinio dramos teatro direktorius aktorius Egidijus Stancikas. Jis kalbino mokinius, kartu su jais dainavo, skaitė ištraukas iš Antuano de Sant-Egziuperi „Mažojų princas“ bei lietuvių poetų eilėraščių.

Atsisveikindamas E. Stancikas padovanojo mokyklai knygą apie Kauno dra- mos teatrą.

Laimos Apanavičienės nuotr.

URM skelbia užsienio lietuvių organizacijų 2012 metų projektų atrankos konkursą

Lietuvos užsienio reikalų ministerija skelbia užsienio lietuvių organi- zacijų 2012 metų projektų atranką ir kviečia teikti projektų paraiškas.

Atrinktiems užsienio lietuvių organizacijų, ugdymo ir kultūros įstaigų projektams, kuriais siekiama įtraukti užsienio lietuvius į Lietuvos politinį, visuomeninį, ekonominį ir kultūrinį gyvenimą, stiprinti bendruomeniš- kumą, plėtoti lituanistinį švietimą per savaitgalio mokyklų veiklą, puoselėti lietuvišką kultūrą, remti užsienio lietuvių žiniasklaidą, paminėti Lietuvai reikšmingas sukaktis, bus skirta finansinė parama.

Konkursas vykdomas pagal Užsienio lietuvių organizacijų projektų rė- mimo tvarkos aprašą.

Užpildyta projekto paraiškos forma (originalas su parašais) su joje nuro- dytais priedais turi būti pateikta iki 2011 m. gruodžio 1 d. Užsienio reikalų mi- nisterijos Užsienio lietuvių departamentui (J. Tumo-Vaižganto g. 2, LT-01511 Vilnius).

Išsami informacija apie Užsienio reikalų ministerijos teikiamą paramą užsienio lietuvių organizacijoms skelbiama ministerijos svetainėje [www. urm.lt](http://www.urm.lt). Spaudos ir viešųjų ryšių skyrius, tel. 5-236-2451.

URM Informacijos ir viešųjų ryšių departamento info

Metinis Draugo fondo narių suvažiavimas vyks lapkričio 12 d. 10 val. r. Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre.

DF taryba maloniai kviečia visus Draugo fondo narius dalyvauti suvažiavime.

Nuotraukoje: Draugo fondo 2010 m. suvažiavime sekretoriavo Nijolė Nausėdienė (kairėje), pirmininkavo Marija Remienė.